

Küldött

A Veszprémi Főegyházmegye lapja

VI. évfolyam 2. szám, 2017. nyár

DIAKÓNUS SZENTELÉS

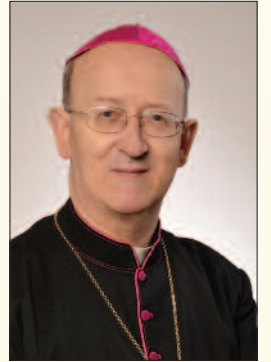

Márfi Gyula érsek 2017. május 19-én, a Szent Mihály Bazilikában ünnepi szentmise keretében szentelte diakónussá Tóth Tamást, a Boldog Gizella Szeminárium papnövendékét. A szentelés szertartása során dr. Varga István a szeminárium rektora kérte érsek atyát, hogy szentelje diakónussá Tóth Tamás akolitust. A szentbeszéd után, a szertartás következő részében Tóth Tamás ígéretet tett feladata hűséges vállalásáról. Majd a Mindenszentek litániája alatt leborult a földre és a jelenlévő papokkal, a szentelésre nagy számban érkezett hívekkel és rokonokkal együtt imádkoztak. A szentelési szertartás keretében az érsek a kezét a szentelendő fejére téve mondta el a szentelés legfőbb imádságát: Küldd el reája a Szentlelket: „Kérünk, Istenünk, hogy hétszeres kegyelmi ajándékok által a szolgálat hűséges végzésére erőt nyerjen.” Végezetül a felszentelt új diakónust beöltöztették liturgikus ruháiba: a stólát a bal válláról a jobb oldalánál megkötötték és ráadták a dalmatikát. Megkapta szolgálata eszközét az evangéliumos könyvet. Először az érsek, majd a diakónusok is békecsókot váltottak a felszentelt diakónussal. A szertartás folytatásában már az újonnan felszentelt diakónus volt a főpásztor segítségére a szentmise bemutatásában.

Küldött: A Veszprémi Főegyházmegye lapja. Kiadja a Szaléziánus Érsekségi Turisztikai Központ, 8200 Veszprém, Vár u. 31. Tel.: 88/580-528. Fax.: 88/580-529, e-mail: kuldott@veszpremiersekseg.hu. A szerkesztőbizottság tagjai: dr. Márfi Gyula érsek, dr. Mail József, Megyesi Ferenc, Pálfalviné Ósze Judit. Munkatársak: Németh Erika, Földi Gábor, Nagy Zoltán. Fotó: Nagy Lajos, Szaléziánus. Kéziratokat és fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. A kéziratok rövidítési jogát fenntartjuk. Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

ARANYMISE

Elsőre nem szívesen vállaltam, hogy cikket írjak a Küldött-be saját aranymisémel kapcsolatban. Aztán rájöttem arra, hogy az aranymise nem rólam szól, hanem minden jó adomány és tökéletes ajándék „szerzőjéről, mennyei Atyánkról.” (Vö. jak 1, 17.) A papszentelés 50 éves jubileuma alkalmat nyújt arra is, hogy az ember szembesítse önmagát múltjával, azokkal az eseményekkel, amelyeket Isten segítségével sikerült elérnie, de azokkal a bűnökkel is, amelyeket 50 év alatt elkövetett, ide értve a mulasztásokat is: a gólhelyzeteket, amelyek kimaradtak, a nyerő lapokat, melyeket nem játszottunk ki. – De alkalmul szolgál az aranymise arra is, hogy a jubiláns – hitet és reményt felszítva – bizalommal kérje az Úr gondviselő szeretetét a még hátralévő napokra, esetleg évekre.

A hangsúly azonban kétségkívül az eucharisztia van, amelynek értelemserű fordítása: hála-áldozat. Hála legyen az Úrnak azért, hogy egy kis Zala megyei faluból, Pördeföldéről indulva elvezetett a veszprémi érsekségig, amely egy falusi parasztyerek számára igenis: magas tiszttség, nagy megtiszteltetés (amellett, hogy nagy felelősséggel járó feladat is).

A jó Isten kegyelme kísért tanulmányaim során, amelyek csupa p- betűvel kezdődő helyen végeztem: Pördefölde, Páka, Pannonhalma, Pest, Párizs. Szüleim- Isten áldja meg őket érte – bátyámat is, engem is szeretetteljes, de szigorú nevelésben részesítettek. Ennek köszönhetően, bár nem voltam kiemelkedő tehetség, mindenütt jó tanuló voltam, sokszor tudtam osztálytársaimnak is segíteni, de sosem éreztem magam osztályelsőnek, legkevésbé Pesten az ún. Hittudományi Akadémia (a régi Pázmány maradványa, az új Pázmány elődje) növendékeként. Nem voltam sztár sosem, bár kétségkívül kialakult bennem némi kreativitás egyéni meglátásokkal, bizonyos igazságok egyéni megfogalmazásának képességével. Ez talán egy bizonyos hátrányos helyzet szülte pozitívumnak tekinthető. Entellektüellel nem büszkélkedő faluban éltem, 5 km-re a plébániától és a papoktól, így kezdtem az ateista diktatúrától szenvedve istenerveket fogalmazni már hetedik koromtól. Számomra kezdetben tulajdonképpen csak pár kérdés létezett: van-e Isten, olyan-e az Isten, amilyennek mi hisszük, van-e élet a halál után, van-e mennyország (és pokol)? Ebben bennfoglaltatott Krisztus Urunk történetiségének, halálának és feltámadásának kérdése is. Alapvetően később is elsősorban a szoros értelemben vett hit-tan és a fundamentális teológia érdekelt, etikai-morális problémákkal csak később kezdem komolyabban foglalkozni. Érdeklődésem a hit és a vallás alapkérdései iránt a mai napig megmaradt, de azt hiszem, ez befolyásolt abban is, hogy a papi hivatást válasszam, követve egyetlen testvéremet, aki másfél évvel volt idősebb nálam, és két osztállyal járt előttem. – Egy időben zavart az a gondolat, vajon tényleg Isten hív-e engem a papságra, vagy csak azért követem bátyámat, mert önállóan vagyok? Lehetséges-e, hogy sok családból senkit sem hív az Úr, a miénkből meg kettőt is? Aztán rádöbentem, hogy maga Jézus is hívott kettővel tanítványokat: András és Pétert, Jakabot és Jánost és talán az ifjabb Jakabot és Júdás Tádét is. Ez megnyugtató. De vajon azt, amit mi tanulunk a teológián, el tudom-e mondani a híveknek? Ez volt egy másik dilemmám az első két szeminárium évben. Ennek feloldásában sokat segített Gál Ferenc professzor úr a maga világos, érthető és kommunikálható előadásaival. De nagyon jól jött a II. Vatikáni Zsinat is, amely már nem a senkit sem érdeklődő kérdésekre, hanem a mi kérdéseinkre akart választ adni. Közvetlen környezetemben senki sem hátráltatott abban, hogy pap legyek, inkább mindenki segített. Így azt mondhatom, hogy – a belső vívódásokat leszámítva – egyenes vonalú egyenes pályán haladtam az oltárig. – Az komolyan sosem vetődött fel bennem, hogy más pályát is választhatnék. (Az igazság az, hogy a papságon kívül nem is értek semmihez).

Ambícióim egyébként nem terjedtek ki másra, mint hogy hirdetni tudjam a hitet, jelenvalóvá tenni Istent magam és mások számára a szent liturgiában. Ezek az álmaim sokszor teljesültek is. Hitoktatóként ugyan voltak gondjaim a gyerekekkel, de mindig megértettem magam a felnőttekkel, nagykorú fiatalokkal is. – A tanítást illetően így fogalmaztam meg a célkitűzésemet: hirdetni az örök és változatlan igazságokat az örökké változó nyelven. Ma is gyakran van egy olyan benyomásom prédikáció közben, hogy: most mindenki azt gondolja és azt érzi, amit én, teljesen egy hullámhosszon vagyunk. – Liturgikus funkciók közben is gyakran megésem, hogy a Szentlélek jelenléte szinte kézzelfoghatónak tűnik. De amikor ez a benyomás nincs jelen, akkor is akadnak hívek, akik azt mondják: „olyan szép volt ez a liturgia...”

Hálával és szeretettel gondolok vissza kápláni helyeimre: Pákára, Nyőgérre és Kőszegre. Ugyanilyen hála és szeretet tölt el, amikor Egerre gondolok, ahol két évig segédpüspök voltam, és természetesen ugyanez vonatkozik Veszprémre is, ahol immár huszadik éve szolgálok. Mindenütt elfogadták a főpásztor, illetve a Szentatya döntését, és nem kérdezték: „ez az ember mit keres itt, hogy került ide...?”

De megköszönöm a jó Istennek a szombathelyi Püspöki Hivatalban eltöltött 17 évet is, pedig oda félve és rettegve mentem. Utólag látom, hogy annak a munkának is voltak szépségei, és az ott eltöltött idő nélkül én a veszprémi érsekségbe beleroppantam volna, az irodai munkám ismerete nélkül.

De ugyanígy hasznomra vált Párizs is, ahová ugyan csak aggodalmas lélekkel mentem ki. Csak egyet említek: így tudtam II. János Pál és XVI. Benedek pápákkal (8-10 percet) négyszemközt beszélgetni... Hasznosak voltak gyermek- és ifjúkori vívódásaim is, ezért tudok talán most szót érteni kétkedő, sőt hitetlen emberekkel is... És talán így tudom a hívők hitét is jobban erősíteni.

Volt eset, amikor katekumenekkel foglalkoztam, és az óra lezárásaként meghallgattuk a „Tested, Jézus, értünk függött” kezdetű dalt. Ezt követően, mikor elbocsátottam a 15-20 fiatal, senki sem mozdult. „Olyan jó nekünk itt lennünk”- ez volt az arcukra írva...

Máskor egy 92 éves néni megkérdezte a szentségek vétele után: „Lelkiatyám, Jézus most itt van a szívemben?” „Igen, Jézus most ott van a szívében”- válaszoltam. „Tudja ez most az egyetlen dolog, ami fontos”- szinte még ma is hallok a szavait. És ebben az egyetlenben benne voltak gyermekei, unokái, dédunokái is, ez akkor mindkettőnk számára világos volt. És számomra az is, hogy ezért az egyetlen percért érdemes volt megszületnem...

Mikor elkészöntem Szombathelyen egyik ifjúsági csoportomtól, megajándékoztak egy emlékkönyvvel. Abból idézem egy fiatal lány sorait: „Kedves Gyuszi atya! Néhány évvel ezelőtt Jézus belépett az életembe, az ön segítségével. Mindent, amit Róla és a hitről tudok, Öntől tanultam. S ez már egész biztosan egy életre szól. Mit mondhatnék még? Csak azt, hogy tiszta szívből KÖSZÖNÖM.”

És nekem fogalmam sem volt addig arról, hogy az én szerény munkám neki ennyit jelentett... És mit mondhatok én most, aranymisém előtt, a jó Istennek? Csak a fiatal lány szavait ismételhetem: hogy egész szívből KÖSZÖNÖM...!

Veszprém, 2017.június 10.
+Gyula érsek

FERENC PÁPA: A FATIMAI LÁTNOKOK AZ EVANGÉLIUMRÓL TANÚSKODTAK ÉLETÜKKEL

Május 14-én délben a Regina caeli elimádkozásakor a szentatyja beszámolt a Szent Péter téren egybegyűlt hívőknek két napos fatimai zarándoklatáról, és imáikat kérte, főképp a háborúk befejeződéséért. Beszédét teljes terjedelmében közöljük.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Tegnap este visszatértem a fatimai zarándoklatról – köszöntsük a fatimai Szűzanyát! –, ezért a mai Mária-imánk különleges jelentést kap: emlékezés és prófécia kapcsolódik hozzá azok számára, akik a hit szemével nézik a történelmet. Fatimában bekapcsolódtam a hűséges, szent nép imájába, mely száz év óta folyóként hömpölyög ott, hogy Mária anyai oltalmáért esedezzem az egész világ számára. Hálát adok az Úrnak, aki megadta, hogy elmehessek a Szűzanya lábához a remény és a béke zarándokaként. Szívből köszönetet mondok a püspököknek, a Leiria-Fatima-i püspöknek, a világi hatóságoknak, a köztársasági elnöknek, és mindazoknak, akik segítséget nyújtottak.

Kezdetől fogva – amikor a jelenések kápolnájában hosszasan időztem csendben, az összes zarándokok imádságos csendjétől kísérvé – elmélyült, szemlélődő légkör alakult ki közöttünk, amelyben imádságokat végeztünk. Mindennek a középpontjában a feltámadt Úr volt, aki az ígében és az Oltáriszentségben jelen volt népe körében. Jelen volt a sok beteg között, akik a fatimai liturgikus és lelkipásztori élet főszereplői, ahogyan minden Mária-kegyhelyen is.

Fatimában a Szűz a kis Ferenc, Jácinta és Lúcia ártatlan szívét és egyszerűségét választotta ki, azt akarta, hogy ők legyenek üzenetének letéteményesei. Ezek a kisgyermekek oly kiválóan fogadták ezt, hogy a jelenések hiteles tanúinak ismerték el őket, és a keresztény élet példaképévé váltak. Ferenc és Jácinta szentté avatásával az egész Egyház szeme elé akartam állítani szoros kapcsolatukat Krisztussal és evangéliumi tanúságtételüket, de azt is az egész Egyház lelkére akartam kötni, hogy törődjön a gyermekekkel. Az ő élet-szentségük nem a jelenéseknek, hanem annak a hűségnek és buzgóságnak a következménye, amellyel arra a kiváltságra választottak, hogy láthatták Szűz Máriát. Miután találkoztak a „szép hölgygel” – így nevezték –, gyakran imádkozták a rózsafüzért, vezekeltek, és áldozatokat hoztak, hogy elérjék a háború befejeződését és elnyerjék az isteni irgalmat a leginkább rászoruló lelkeknek.

Ma is nagy szükség van az imára és a vezeklésre, hogy kiesdjük a megtérés kegyelmét, annak a sok háborúnak a befejezését,

amelyek ott vannak mindenütt a világon, és egyre csak terjednek, de azoknak a kisebb-nagyobb képtelen konfliktusoknak a végét is, amelyek eltorzítják az emberiség arcát.

Hagyjuk, hadd vezessen minket a Fatimából áradó világosság! Mária szeplőtelen szíve legyen mindig a mi menedékünk, vigaszunk és Krisztushoz vezető utunk!

A szentatyja szavai a Regina caeli elimádkozása után:

Kedves testvéreim, Máriára, a béke királynőjére bízom a háborúktól és konfliktusoktól sújtott népek sorsát, különösen is a Közel-Keleten élőkét. Kemény próbatételnek van kitéve na-

gyon sok ártatlan ember, keresztények is, muszlimok is, olyan kisebbséghez tartozók is, mint a jezidiek, akik tragikus erőszakos cselekményeket és hátrányos megkülönböztetést szenvednek el. Együtt érzek velük, megemlékezem róluk imámban, és köszönetet mondok mindazoknak, akik igyekeznek humanitárius segítséget nyújtani nekik. Bátorítom a közösségeket, hogy a párbeszéd és a társadalmi barátság útját járják, hogy olyan jövőt építsenek, amelyet az egymás iránti tisztelet, a biztonság, a béke, a mindenféle háborúskodástól való mentesség jellemez.

Tegnap Dublinban boldoggá avatták John Sullivan jezsuita papot, aki a 19. század második és a 20. század első felében élt Írországbán. Életét a fiatalok tanításának és lelki képzésének szentelte. Az emberek nagyon szerették és keresték, mint a szegények és a szenvedők atyját. Adjunk hálát Istennek az ő tanúságtételéért!

Köszöntelek mindannyiatokat, római hívek, Olaszországból és más országokból érkezett zarándokok! Külön is köszöntöm az ivreai, a salernói, a valmontonei és a rimini híveket, valamint a Potenzából és a Mozzóból (Bergamo mellől) érkezett diákokat. Köszöntöm az „Üres babakocsik” nevű kezdeményezés résztvevőit és a Bordigherából jött anyukák csoportját: országaink jövője megkívánja mindenkitől, különösen is az intézményektől, hogy konkrétan odafigyeljünk az életre és az anyaságra. Ez a felhívás különösen is jelentős ma, amikor sok országban ma tartják az anyák napját. Ezért emlékezzünk meg halálával és szeretettel minden anyukáról, saját édesanyánkról is a mennyben, és bízzuk őket Máriára, Jézus anyjára! Most pedig azt szeretném javasolni nektek, hogy tartsunk egy kis csendet, és mindenki imádkozzon saját édesanyjáért.

Mindenkinek szép vasárnapot kívánok! Kérlek, ne feledkezzetek el imádkozni értem! Finom ebédet! A viszontlátásra!

MEGJELENT MICHAEL HESEMANN „FATIMA TITKAI” CÍMŰ KÖNYVE

A „Mária-jelenések, a pápa – és az emberiség jövője” alcímű kötet a Magyar Nyugat Könyvkiadó gondozásában jelent meg a fatimai jelenések 100. évfordulójára. A fordítás alapjául szolgáló eredeti kiadáshoz Kurt Koch bíboros, a Keresztény Egység Előmozdítása Pápai Tanácsának elnöke írt utószót.

A fatimai jelenésekről mind ez idáig nem jelent meg összefoglaló jellegű kötet magyar nyelven. Ezt a hiányt pótolja Michael Hesemann Fatima titkai című könyvének magyar kiadása, melyhez Seregély István nyugalmazott egri érsek írt ajánlást, az utószót pedig Perger Gyula plébános, püspöki referens, a magyar nyelvű kiadás szorgalmazója, egyben a könyv lektora írta. A kötetet Laki Ferenc fordította.

A német történész és újságíró, Michael Hesemann nemzetközileg ismert munkásságának egyik legidősebb kötetét veheti kézbe az olvasó.

2017-ben ünnepeljük a fatimai jelenések 100. évfordulóját. 1917. május 13-án a Szűzanya megjelent három pásztorgyermeknek a portugáliai Fatimában; az első jelenést további öt alkalom követte (június 13., július 13., augusztus 19., szeptember 13., október 13.).

A Szűzanya a jelenések során három titkot bízott a gyermekekre – Lúciára, Jácintára és Ferencre –, amelyek jelentőségéről XII. Piusz pápa (1939–1958) a következőket mondta: „A fatimai üzenet a Mária által véghez vitt legerősebb isteni beavatkozás az Egyház és az emberiség történetében az apostolok halála óta.”

A pokol szörnyű látomását megjelenítő első titkon túl a Szűzanya ugyanis második titokként a következő profetikus üzenetet közvetítette 1917 nyarán: „Oroszország [...] tévtanáit az egész világon elterjeszti, háborúkat és az Egyház üldözését idézi elő. A jókat megkínózzák, a Szentatya sokat fog szenvedni, és egész nemzetek pusztulnak el. Végül azonban Szeplőtelen Szívem diadalmaskodik. A Szentatya fel fogja nekem Oroszországot ajánlani, amely megtér, és a világra a béke időszaka köszönt.”

A Szűzanya később egy harmadik titkot is a gyermekekre bízott, amely olyan szörnyű jeleneteket tartalmazott, hogy 2000-ig egyetlen pápa sem vállalta a nyilvánosságra hozatal felelősségét;

mindaddig a Katolikus Egyház egyik legféltettebb titkának számított. Ebben a látomásban egy idősödő, fehér ruhába öltözött főpap jelent meg, aki „a gondok súlya alatt görnyedve egy félig lerombolt nagyvárosra ment keresztül”, és akit végül meggyilkoltak.

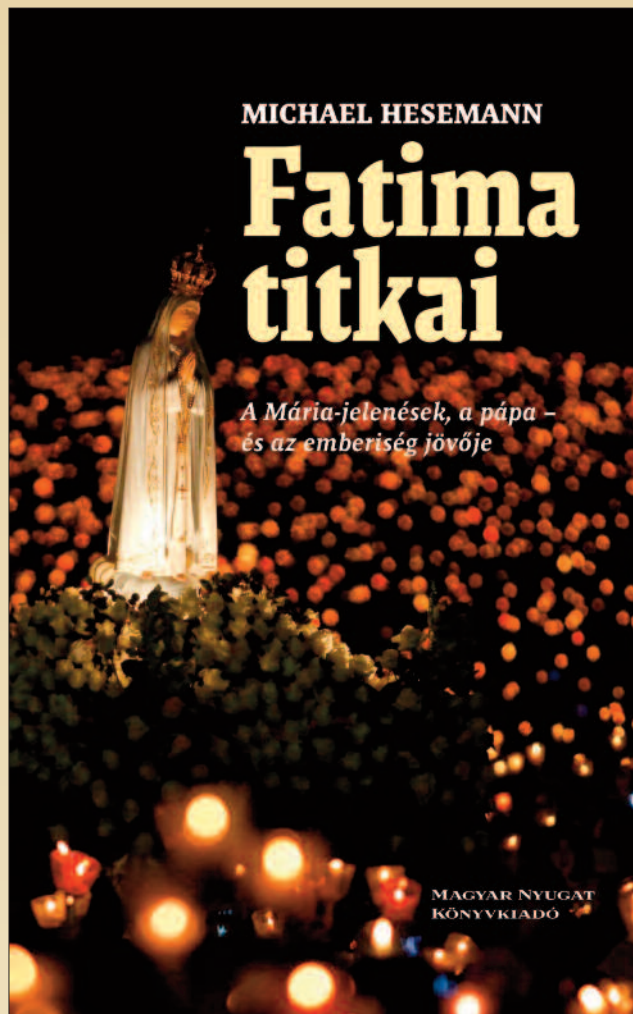
Sokáig nem talált meghallgatásra a Szűzanya azon kérése, hogy Oroszországot a pápa ajánlja fel az Ő Szeplőtelen Szívének. A fordulópontot az első fatimai jelenés 64. évfordulója jelentette: 1981. május 13-án merényletet követtek el II. János Pál pápa ellen. A közvetlen közlő leadott lövések azonban

csodával határos módon célt tévesztettek. A pápa meg volt győződve arról, hogy életét a Szűzanya közbeavatkozásának köszönheti: „Egy kéz adta le a lövéseket, és egy másik kéz pedig eltérítette a lövedékeket.” II. János Pál azonnal magához kérte a harmadik fatimai titok szövegét, és bizonyossá vált számára, hogy az valójában róla szól. Egyik első intézkedéseként elvégezte Oroszország felajánlását a Szűzanya kérésének megfelelően. Nem telt bele egy év, és Mihail Gorbacsov lett a Szovjetunió első embere. Innen már minden történelem: Oroszország elindult azon az úton, amelynek során előbb megszabadult a kommunizmus igájától, majd újra rátalált a keresztény hit erejére.

Ezt követően sokáig úgy tűnt, hogy a jóslatnak megfelelően Oroszország megtérése után valóban „a béke időszaka köszönt” a világra. 2001. szeptember 11. után azonban minden megváltozott, bizonytalan és veszélyes helyé vált a világ. XVI. Benedek pápa erről így vélekedett: „Téved, aki azt hiszi, hogy Fatima profetikus küldetése véget ért.”

Most, 2017-ben, a jelenések 100. évfordulóján Fatima profetikus küldetése tehát újabb értelmezést nyerhet. Korunk keresztényellenes erői ugyanis nemcsak általában az emberi civilizációnak üzentek hadat, hanem kifejezetten Európának és „Rómának”. Úgy érezhetjük, a veszély egyre közelebbi, és a Szűzanya 100 évvel ezelőtti intése aktuálisabb, mint valaha.

Laki Ferenc Magyar Kurír
(Megvásárolható a Szalézianumban)

Márfi Gyula érsek május 19-én a Szent Mihály Bazilikában diakónussá szentelte Tóth Tamást. A veszprémi Árpád-házi Szent Margit templomban június 16-án kerül sor Bacsa Dávid, Gyulai Péter István és Varga-Csikász Bence pappá szentelésére. Másnap pedig a hévízi közösség ünnepel, hiszen a főpásztor a Szentlélek templomban szenteli pappá Tóth Gábor Norbertet.

BACSA DÁVID

„Cooperatores Caritatis – A Szeretet munkatársai”

Bacsa Dávid vagyok, születtem 1991.12.23.-án Szegeden. Édesapám Bacsa György, elhunyt; édesanyám Varsandán Edit. Édesapám hallássérült volt, édesanyám siket. Szüleimnek egyedüli gyermeke vagyok. Kilenc évesen arcüreggyulladás kaptam, ami a hallóidegemet károsította.

A bal fülemben hallásmaradvány van, a jobbon azóta hallókészüléket hordok. Szegeden, a Fő Fasori (ma Gregor József) Általános Iskolában tanultam halló gyermekek között, ahol 2006-ban érettségiztem. Ezt követően a szegedi Eötvös József Gimnáziumban tanultam mikrobiológia szakon 2006-tól 2010-ig.

Gimnazista koromban találtam rá arra a Istenre, aki szeretetével mindvégig jelen volt az életemben. S döbrentem rá, hogy élet túl rövid, hogy önmagamnak éljem le. Az Isten belülről átformáló szeretetét szeretném átadni másoknak. S bármelyik lehet az utolsó év, hónap, nap... s ez serkentett arra, hogy tegyem a jót, azzal, aki éppen előttem áll, s ő legyen abban a percben a legfontosabb. S ha vannak pozitív visszajelzések, egy mosoly, hálás tekintet, akkor érzem igazán, hogy jó úton járok, van gyümölcse a cselekedeteimnek. S ebben a kiegyensúlyozottságban, mikor a helyemen érzem magam, meg is találom a boldogságot.

Az érettségit követően 2010-ben papnövendéknek jelentkeztem, és Szeged-Csanádi egyházmegyésként a budapesti előkészítő év (propedeutikum) papnövendéke, lettem. Majd 2011-től a Veszprémi Főegyházmegyes papnövendékként a budapesti Központi Papnevelő Intézetben folytatattam tanulmányaimat a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán.

2016 szeptemberétől a PPKE - Kánonjogi Posztgraduális Intézet PhD hallgatója vagyok. 2017 februárjától diakónusi gyakorlaton veszek részt, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyében a Pomázi Szent István, és a Csobánkai Szent Anna plébániákon.

Nehézségeim ellenére a barátaim és a tanárim mindig mellett álltak, megtanítottak, arra, hogy ne adjam fel, merjek küzdeni az álmaimért; és a megszerzett tudást mások javára használjam fel.

2010 óta aktívan részt veszek a Katolikus Hallássérült Pasztoráció munkájában Budapesten. Hallássérült felnőtteknek tartok bibliaórákat és hittant, valamint rendszeresen tartok jelnyelven igelíturgiát a hallássérült hívőknek, a budapesti Piarista Gimnázium kápolnájában.

Alázattal kérem a Hívek bizalmát, valamint imát, hogy az Úr formáljon szeretetének valódi munkatársává.

GYULAI PÉTER ISTVÁN

„Te irányítod Uram sorsomat!”

/15. zsolttár/

Úgy gondolom, hogy a pappá válás folyamatának még nagyon az elején vagyok. Most a papszentelés előtt fontosnak tartom, hogy a szemináriumi évek végén számot vessek arról, hol is tartok ebben a folyamatban. Négy év alatt sok minden történt és nem volt egyszerű. A 15. zsolttár következő

mondata talán mindent megmagyaráz: „Te irányítod Uram sorsomat!” Voltak ezalatt a négy év alatt örömök, voltak kevésbé sikeres időszakok. A Szentháromságos Egy Isten nélkül azonban nem szabad ezeket a történéseket kezelni. Megtanított mélyen imádkozni. Úgy, hogy ne csak a saját hangomat hallgassam, hanem figyeljek oda imáimban az Isten szavára, hallgatni, hogy Ő mit mond nekem, hogyan vezet. És ehhez hozzátartozik egy nélkülözhetetlen dolog: a hálaadás. Hálát adok a Mindenhatónak ezért a négy évért. Megköszönöm szüleimnek, hogy mindvégig mellettem álltak. Hálát adok előljáróimért, akik mindig a hitre, tudásra, szép életre és a jóra oktattak, neveltek. Megköszönöm a kispaptestvéreimnek a sok épületes beszélgetést, vitatkozást. Megköszönöm a barátságát Öcsinek, aki majd tíz éves ismeretségünk alatt az tudott maradni, aki mindig is volt: egy igaz barát. Nem szeretném, tovább szaporítani a szót csupán még annyit sze-

retnek megjegyezni, hogy a mai világot újra el kell vezetni Istenhez, ehhez viszont munkás kell. Ahogyan az evangélium is írja:”Az aratni való sok, de a munkás kevés.”

Gyulai Péter István veszprémi főegyházmegyes papnövendék 1992. szeptember 14-én, a Szent Kereszt Felmagasztalásának ünnepén született Székesfehérváron. Lakóhelye Cece. Első szentáldozáshoz 2002. június 23-án járult. Felkészítője ekkor néhai Horváth László kanonok, főesperes, plébános volt. A bérmálás szentségében 2011. május 21-én részesült. A bérmálásban a János Pál nevet vette fel utalva bérma-védőszentjére Szent II. János Pál pápára.

*Az általános iskolát Cecén végezte el, majd felvételizett Kecskemétre a piarista gimnáziumba. Itt érettségizett 2011-ben, majd jelentkezett a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskola katekéta-
lelkipásztori munkatárs szakára.*

A papság gondolata régóta foglalkoztatta, de nem mert az első hívásra igent mondani, ezért is gondolt arra, hogy kompromisszumot köt Istennel és katekéta lesz. Emellett rendszeresen ministrált Cecén, a veszprémi Szent Margit-templomban, és ha kellett orgonált is. De számára Isten nem ezt rendelte. Két olyan év után, melyben testközelből látta a kispapokat végleg megszületett benne a döntés: pap szeretne lenni. 2013 júniusában jelentkezett érsek úrnál a Boldog Gizella Szemináriumba, amit ő örömmel fogadott.

TÓTH TAMÁS

1993. december 3.-án születtem Pásztó városában és a családommal együtt Buják község lakosa vagyok. Szüleimnek és nagyszüleimnek köszönhetően vallásos neveltetésben részesültem, hiszen kicsi korom óta minden vasárnap szentmisére vittek, beleneveltek a római-katolikus hitbe, illetve megtanítottak az alapvető imádságokra. Szüleim már első osztályos koromban beírtak hittanórákra az is-

kolába, ezáltal kezdtem el hitemet nem csak gyakorolni, hanem megismerni is. Az általános iskola 2. osztályos tanulójaként nagyszüleim és a barátaim biztatására ministrálni kezdtem, így egy új közegbe kerültem és új barátokra leltem. Ettől kezdve teljesen egyedül és önállóan jártam különböző unszolások nélkül nemcsak a vasárnapi, hanem a hétköznapi szentmisékre is. Számomra az első Istenélmény az elsőáldozás volt, hiszen ekkor éreztem át először a Krisztussal való találkozás megszentelő kegyelmét. Már ekkor megsejtettem, hogy pap akarok lenni. Az általános iskola utolsó évében megfogalmazódott bennem az a fontos kérdés Isten felé, hogy olyan középiskolába küldjön, ahol Istennek tetsző és illő módon fogok felkészülni arra az életpályámra, amire Ő kijelölt engem, bármi legyen is az papság vagy esetleg más hivatás, ezért minden vasárnapi misét erre a szándékra ajánlottam fel. Így kerültem Egerbe a Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnáziumba. A gimnáziumi évek alatt is határozottan foglalkoztatott a papi hivatás gondolata, de mindenképp meghatározó volt ez az 5 év, amit Egerben töltöttem, ahol egyre tudatosabban terveztem a szemináriumba való jelentkezést. Úgy gondolom, papi hivatásom egyik legfőbb mérőföldkéhez az első gimnáziumi évre való készületekkor érkeztem, amikor 2008 au-

gusztusától a váci püspök új plébánost nevezett ki szülőfalum plébániájának élére, Marti József atyát. Az ő indíttatására kezdtem el az egyházközségben kántori szolgálatot vállalni. Zenei ismeretekkel ekkor még nem rendelkezttem, de az ő segítségével, majd később önszorgalomból is tanultam kántorkodni. Otthon, a kántori hivatás hiányából kifolyólag József atya hamar bedobott a mélyvízbe, így lettem 2009 szeptemberétől 5 falu kántora 16 évesen. 2009 szeptemberétől kezdve gyökeresen megváltozott az életem. Innentől kezdve hétköznapi Egerben tartózkodtam az Érseki Szent József Kollégiumban és a ciszterci gimnáziumban, majd hétvégenként a kántori feladatok ellátásával foglalkoztam. Így, a sok eltöltött idő, amit a templomokban, a szentmiséken, litániákon, különböző szertartásokon vagy csak az orgonán való gyakorlással töltöttem, mélyen megerősítettek hivatásom tudatában. Igaz, hogy szinte minden szabadidőmet le is foglalták ezek a tevékenységek. Úgy éreztem különös életet élek meg az iskolatársaim mellett, amit ők nehezen értettek. Érettségi után a Váci Egyházmegyében töltöttem fél évet az előkészítő szemináriumban, ahonnan fél év után a Veszprémi Főegyházmegyébe kerültem, ahol Dr. Márfi Gyula Érsek Úr és Dr. Varga István Rector Úr atyai szeretettel fogadtak. Gyorsan telnek a szeminárium évei. 2017. május 19-én Érsekatyta szerepébe szentelt. Érsek Úr és a szemináriumi előljáróim belém vetett bizalmáért hála és köszönet. Papi hivatásom felismerésért, megszilárdításért és nevelői munkájáért kifejezhetetlenül nagy hálával tartozom legfőbb pártfogómnak, Marti József plébános atyámnak, akinek hivatása, papi lelkülete, értékrendje, közösségépítő tevékenysége és időt megálló bölcsességei örökérvényű példáká váltak számomra. Őszintén remélem, hogy azon értékekből, amelyeket családomtól, plébánosomtól és a palóc hívek hitéből kaptam, s oly kedvesek nekem, idővel át tudom majd adni papi életem folyamán a rá bízott keresztény híveknek is.

TÓTH GÁBOR NORBERT

*„Hirdette az Isten országát,
és bátran és akadálytalanul tanított Urunkról,
Jézus Krisztusról.” (ApCsel 28,31)*

1991. július 13-án születtem Keszthelyen. Általános iskolai tanulmányait Hévízen és Keszthelyen végezte, majd középiskolába Nagykanizsára a Piarista Általános Iskola, Gimnázium, Diákotthon és Boldog Donáti Celesztina Óvodába járt, ahol 2011-ben érettségizett. Ezt követően kérte felvételét a Veszprémi Főegyházmegye kispapjai közé. Teológiai tanulmányait 2011 őszén kezdte el.

VARGA-CSIKÁSZ BENCE

„Aki mindvégig kitart az üdvözül!” (Mt. 10,22 b.)

Budapesten született 1987. január 15-én. 2006-ban érettségizett Balasgyarmaton, majd két évig volt a Szegedi Hittudományi Főiskola hallgatója. 2013-ban kérte felvételét a Veszprémi Főegyházmegye pappalnovendékei közé.

„ANYÁMNAK, AZ EGYHÁZNAK SZÍVÉBEN SZERETET LESZEK!”

„Anyámnak, az egyháznak szívében szeretet leszek!” Munkacsoportunk úgy döntött, hogy 2017-ben ezt a gondolatot választja jelmondatául, ennek a mondatnak értelmét kutatja a jelenben. Élettörténetünkből, életutunkból eredően sokféleképpen tudunk a bennünket ért szituációkra reagálni. A korábban megélt események és körülmények egy része a személyiségben, más része azon kívül hat ránk, befolyásolva, hogy miként is „vagyunk jelen” saját életünkben, hogyan „vagyunk jelen” kapcsolatainkban, egyházunkban, családjunkban. A jelenléteket, a különböző eseményeket nagymértékben befolyásolja tudatos döntésünk arról,

hogy miként szeretnénk életünk „szereplőjévé” válni, hogyan szeretnénk környezetünkkel együtt élni. Ezt az alapvető döntést meghatározhatja, hogy milyen a világ körülöttünk, befolyásolhatja az, hogy hol élünk, kik vesznek körül minket, de mi magunk tudatosan is kialakíthatjuk alapvető hozzáállásunkat az eseményekhez, minket körülvevő világhoz. Köteleződjünk el akaratunkkal, életünkkel tudatosan az Egyház mellett, és az életben betöltött hivatásuk, helyünk, pozícióink, viszonyulásunk, egész önazonosságuk kiindulópontja a szeretet legyen!

Dr. Fodor János

VELÜNK TÖRTÉNT: JEGYESKURZUS

2017-ben két „központi” jegyeskurzust indítottunk a Veszprémi Érsekségen. Közel 40 jegyespár vett részt az előadás-sorozaton. Különböző, házasságot érintő hasznos témákat hallhattak a kurzusokon, majd mindezt a kiscsoportos beszélgetések alkalmával feldolgoztuk, elmélyítettük. Célunk, hogy a keresztény fiataljaink közelebb kerüljenek a katolikus hithez és az egyházhoz, hitük élővé váljon! Fontosnak tartjuk, hogy lássanak hitüket gyakorló házaspárokat, akik követendő példát mutatnak számukra. Előadásaink témái: Hitünk alapjai, Férfi és női különbségek, Hétköznapok és ünnepek, A család, ahonnan jövök, Kommunikáció, Gyermeknevelés, Az esküvői szertartás. Előadóink voltak: Dr. Márfi Gyula érsek úr, Nagy Károly kanonok úr, a Léner, Márta, Havér, Szabó, Burucs házaspár, valamint Bálint Bánk. A résztvevő párok a jegyesoktatás végén az általuk megélt tapasztalataikról számoltak be:

„A jegyesoktatással egy sokkal magasabb szintre emelkedett a kapcsolat a párom, Isten és köztem.” „Köszönjük a tartalmas előadásokat! Különösen örülünk, hogy a programnak köszönhetően minden héten legalább egy estét szántunk a lelki készületre is!” „Megerősített abban, hogy szeretném ezt a házasságot!” „Nagyon

jó volt, hogy hiteles emberektől hallhattunk a házasság szépségeiről és nehézségeiről. Érzelmileg még érettebbé váltunk, valamint megerősítést nyertünk, hogy jó úton haladunk.” „Sokat tanultam arról, hogyan tudom jobban megismerni, megérteni és elfogadni a másikat.” „Tudatosan gondolkodom cselekszem, a jövő házasságom terén, sok kérdésre választ kaptam. Jó volt látni, hallani igazi jó keresztény házasságban élőket és a példájukat

szeretném továbbvinni. Köszönöm a szeretetteljes, vidám perceket, kár, hogy vége!” „Bátorságot adott az induláshoz, megerősített hitünkben!” „Az előadásokból sokat tanultam. A kiscsoportos foglalkozások jó hangulatban teltek. A párommal közelebb hozott minket ez az élmény és még különlegesebbé tette ezt az időszakot.” „Nagyon köszönjük, hogy felhívták figyelmünket olyan várható nehézségekre, melyekbe az ember ilyenkor még nem gondol bele.” „Bár sokáig tartottak az alkalmak, a csoportos foglalkozásokról mindig úgy mentünk haza, hogy de jó lett volna folytatni! Nagyon jó közösségben tudtunk meg hasznos dolgokat a házasságról a nehézségek kezeléséről, a kereszténység megéléséről a családban.”

Sinkáné Glatz Henriett

AMIRE KÉSZÜLÜNK: CSALÁDTÁBOR

A Veszprémi Érsekség Családpasztorációs Irodája két évente nyári táborot szervez az egyházmegye családjai számára. Az idei évben július 26-30-ig Győrben az Apor Vilmos Kollégium ad otthont a programnak. Célunk, hogy minden résztvevő testileg-lelkileg feltöltődjön, házastársi kapcsolatában, családi életében erősödjön. A gyerekeket játékos kézműves foglalkozások, a felnőtteket előadások, közös és kötetlen programok

várják. A lelkigyakorlat vezetője Bakos Rafael atya, kármelita szerzetes lesz. A programot a családok részéről nagy érdeklődés kíséri, jelentkezni várólistára lehet. Az egyházmegye jelentős támogatással segíti a program megvalósítását, hogy a rászoruló nagycsaládoknak is legyen lehetősége a részvételre. Egyéb támogatók hozzájárulását is szívesen fogadjuk!

Sinkáné Glatz Henriett

ÁLDOTT, AKI JÖN AZ ÚR NEVÉBEN!

Hazánk egyházi életét a következő években a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való felkészülés határozza meg. Ez az időszak jó alkalom arra, hogy (újra) felfedezzük keresztény életünk kimeríthetetlen forrását az Oltáriszentségben. Ezekben az években a Szentírással kapcsolatos sorozatunkban is ezzel kapcsolatos szövegek kerülnek terítékre. Ezek különböző szempontokból világitanak rá az Oltáriszentség gazdagságára, és segítenek megtapasztalni annak erejét a hétköznapokban is.

Mindenekelőtt azt vizsgáljuk meg, milyen körülmények között alapította Jézus az Oltáriszentséget! Nyilvános működése idején Jézus meghirdette és megélte Isten Országát. Ezért gyűjtött tanítványokat maga köré, tanított, gyógyított és ünnepelt. Földi élete utolsó hetét Jeruzsálemben töltötte. Ezt a hetet éljük át évről évre a nagyheti szertartásokon. Ezekben a napokban Jézus ugyanazt tette, mint az előző hónapokban: élte és hirdette Isten Országát, s három jelképes cselekedettel jelezte, hogy elérkezett az a pillanat, amikor Isten Orzága megérkezik hozzánk.

Az első ilyen jel Jézus jeruzsálemi bevonulása. A Jézussal érkező tömeg Dávid fiaként üdvözli őt – Dávid volt Izrael legsikeresebb királya, aki Izraelt igazi keleti nagyhatalommá fejlesztette Kr.e. mintegy ezer esztendővel. A hozsannázó tömeg Jézusban ismeri fel az Istentől küldött új Királyt. Jézus azonban nem a királyok szokásos módján érkezik, hanem számárháton. Ezzel teljesíti Zakariás próféciáját, aki megjövendölte az utolsó idők nagy királyának érkezését (vö. Zak 9,9). Jézus szelíden érkezik, mert nem hadsereggel, nagy apparátussal vagy demokratikus többséggel, hanem kizárólag Isten erejével – azaz a szeretet és az irgalom erejével – kíván uralkodni. Jeruzsálem zsidó vezetői azonnal felismerték Jézus királyi igényét, s elkezdtek azon gondolkodni, mi tévők legyenek vele szemben. Egy új király érkezését ugyanis a római megszállók bizonyára nem nézték volna tétlenül. Jézus Jeruzsálemben a templomban néhány ke-

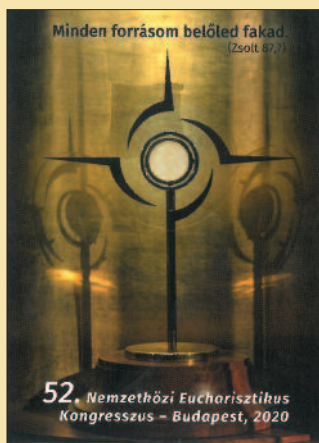
reskedő kiűzésével folytatta Isten Országának meghirdetését. Ha nem is tudta mélyrehatóan megváltoztatni a templom rendjét, rendrakásával jelezte, hogy a templom valódi ura nem a főpap, hanem ő maga. Nem véletlen, hogy tettére nem rendbontási eljárással, hanem halálának elhatározásával válaszoltak a templomban uralkodó papi körök. Felismerték, hogy Jézus jelenlétével itt és most akarja elhozni Isten Országát. Eldönthették, hogy hallgatnak a vidéki prófétára, vagy elhallgattatva őt fenntartják az általuk felállított rendet. Ők a rendet választották, mert abban nagyobb biztonságban érezhették magukat, mint a Krisztus által hozott Isten jelenlétében.

Jézus felismerte, hogy a választott nép jobban ragaszkodik szokásaihoz, mint Istenhez, s hogy ez rá nézve is végzetes következményekkel jár. Emberileg nézve úgy tűnt, hogy Istentől kapott küldetése kudarcot vall – csupán néhány nap vagy óra választja el a végleges bukástól, a kivégzéstől.

Ezekben az órákban gyűlik össze Jézus tanítványaival az utolsó vacsorára, hogy megülje velük a szabadító Isten ünnepét, a pászkát. Krisztus Isten Országát hirdette, s amikor találkozott az elutasítással, úgy döntött, hogy Isten Országáért adja az életét. Ezért adja magát tanítványai kezébe az utolsó vacsorán: „Vegyétek, ez az én testem!” Mi már tudjuk, hogy Jézus értünk adott életéből új élet fakad – ezt ünnepeljük húsvétkor.

Krisztus feltámadása felől szemlélve ezeket az eseményeket látjuk, hogy Krisztus látszólagos bukása az élet igazi győzelmét hozta el nekünk. Így értjük meg szavai valódi értelmét: aki elveszíti életét az evangéliumért, az megtalálja azt. S Jézus minden egyes szentmisén újra a kezünkbe adja magát, mint az utolsó vacsorán az apostoloknak: Vegyétek és egyétek, ez az én testem!” S nem véletlenül énekeljük a szentmisén mi is az átváltoztatás előtt: „Áldott, aki jön az Úr nevében, hozsanna a magasságban!”

Csernai Balázs atya

EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUSRA KÉSZÜLÜNK

2016. január 31-én mutatták be az 51. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus ünnepélyes zárómiséjét a Fülöp-szigeteki Cebuban. Ezen szentmise végén Ferenc pápa videóüzenetében jelentette be, hogy a következő kongresszus helyszíne Budapest lesz. A kongresszus 2020. szeptember 13-20. között kerül megrendezésre. Az előkészületek koo-

rdinációjára 2016 májusában létrehozta az MKPK a Budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Általános Titkárságát, melynek főtitkárává Erdő Péter bíboros Fábry Kornélt nevezte ki. Fábry Kornél legfontosabb célként az ország minden plébániájára kiterjedő megújulásról beszélt. „Át kell adnunk az Eucharisztia tiszteletét, a szentségimádást, a szentmisét úgy a híveknek, hogy elmé-

lyülhessenek benne. Nagy kincsünk az Eucharisztia, benne gyökerezve erősödhet hitünk, és lehet alapja a misszióknak, az örömhír átadásának. A II. vatikáni zsinat szerint az Eucharisztia csúcs és kimeríthetetlen forrás, ehhez a forráshoz szeretnénk elvinni az embereket” – fogalmazott. 2017 márciusában kezdődött meg az úgynevezett „misszionáriusok” képzése. Az ő feladatuk a saját plébániájukon a hívők közösségének bevonása és felkészítése a találkozóra, és javaslatokat tehetnek a kongresszus lelkipásztori és liturgikus programjaira. Ferenc pápa április 21-én kihirdette a kongresszus mottóját: Minden forrásom belőled fakad (Zsolt 87,1). Az előkészületek közé sorolható a pünkösdtől pünkösdig három éven keresztül folytatott tematikák kidolgozása és megvalósítása. Az első év az Eucharisziával való személyes viszonyt kívánja elősegíteni. Ennek az évnak a jelmondata: „Az Eucharisztia mint az egyéni keresztény élet forrása”. A második év a közösség felé nyit: „Az Eucharisztia, az Egyház forrása”. A harmadik év a misszióra helyezi a hangsúlyt: „Az Eucharisztia forrás a világ számára”.

További információk az iec2020.hu honlapont találhatóak.

BETEKINTÉS A KESZTHELYI KARMELEHEGYI BOLDOGASSZONY KARITÁSZ CSOPORT MUNKÁJÁBA

A Katolikus Karitás Veszprémi Főegyházme-gyéhez és a keszthelyi Kis Szent Teréz Plébáni-ához tartozó csoport létszáma 8 fő, csoportvezetőjük: Szanatiné Könyves Györgyi, lelkivezetőjük: Pawel Denisiewicz plébános. A csoport legfőbb célja a rászoruló családok és egyedülállók, elesettek, betegek, magányos emberek segítése. Céljaik megvalósítása érdekében adományokat gyűjtenek, melynek jó részét áldozatkész emberektől kapják. Karácsonykor és Húsvétkor 130-150 db tartós élelmiszer csomagot osztanak szét a rászorultak között. Az önkéntesek minden tagja aktívan részt vesz az élelmiszergyűjtésben és a csomagok elkészítésében is. Keszthelyen két római katolikus plébánia segíti a csoport munkáját rászorultak felkutatásában és a tartós élelmiszergyűjtés megszervezésében. Az élelmiszereken kívül egyre szélesebb körű a segítségre szorulóknak igénye. A csoport rendszeres segítséget ad gyógyszerkiváltásban,

használt bútorok továbbításában, tűzifa beszerzésben,...Minden évben iskolakezddéskor 20-25 gyermek részére biztosítanak beiskolázási segítséget. Mindenszentek előtt két önkéntes karitás tag a hajléktalanok sírjait gondozza a keszthelyi temetőben. A kórházban lévő egyedülálló betegek látogatása szintén fő feladata a csoportnak. A városban működő partner-szervezetekkel folyamatos kapcsolatot ápolnak, így közös erővel hatékonyabban tudják a segítő tevékenységet kifejteni. / KÉSZ, Keszthelyi Önkormányzat szociális osztály, szociális gondozó hálózat...

A keszthelyi Karitás Csoport kéri, hogy amennyiben tudnak környezetükben nehéz helyzetben lévő magányos emberekről, akik rászorulnak a Karitás Csoport segítségére, akkor a rászorult nevét, címét adják meg az alábbi telefonszámok egyikén vagy a keszthelyi két római katolikus templomban elhelyezett Karitász logóval ellátott dobozba helyezték el.

AJÁNDÉKOT KAPOTT A KATOLIKUS ISKOLA AZ „EGY KIS DOBOZ SZERETETÉRT”

A tósokberéni Szent István Király Római Katolikus Általános Iskola diákjai örömteli eseménynek voltak részesei január 26-án délelőtt az iskola aulájában.

Szijasztó László, a megyei karitás igazgatója kottaállványokkal ajándékozta meg az iskola tanulóit abból az alkalomból, hogy a főegyházme-gyei karácsonyi ajándékdoboz gyűjtésben az első helyezést érték el. A karitás vezetője elmondta, hogy több, mint ezer ajándékdoboz gyűlt össze, ebből kétszáznál többet a tósokberéni katolikus iskola diákjai és szüleik ajándékoztak. Az adományok egy része a megye szegény sorsú gyermekeinek jutott, de a kárpátaljai gyerekeknek is vittek „egy kis doboz szeretetet”, akik nagy örömmel fogadták az ajándékokat. Az igazgató felhívta a figyelmet arra, hogy a böjti időszakban tartós élelmiszereket fognak gyűjteni a rászoruló családoknak. A tihanyi bencés iskola kezdeményezésére lisztet, cukrot, olajat, konzervet és egyéb nem romlandó élelmiszert fognak gyűjteni. Továbbá elmondta Szijasztó László, hogy hamarosan elindítják a leendő karitászköz képzését. Tanárokat, önkénteseket várnak, akiknek megtanítják, hogyan kell hatékonyan, humánus módon a karitatív munkát végezni. Rieder Andriás igazgató megköszönte a kapott ajándékokat. Kiemelte, hogy nagy örömmel vettek részt az ajándékozásban és készülnek a következő alkalomra, a húsvéti gyűjtésre. Az eseményen jelen volt Bakos Frigyes, az iskola lelki igazgatója és Reitter István hittanár, a szervezés irányítója.

HÁRMAS ÖSSZEFOGÁS EGY BETEGÉRT

Nagyon szépen köszönöm mindenkinek a segítséget - mondta elérzékenyülve Ölbei Zoltán, amikor átvette az adományokból vásárolt lélegeztetőkészüléket.

A Veszprém-Főegyházme-gyei Karitász csoport, a Bakonyerdő Zrt. és az önkormányzat összefogásának köszönhetően jutott a középkorú férfi az egészségi állapota fenntartását szolgáló berendezéshez. Ferenczi Gábor polgármester a készülék átadásakor elmondta, hogy a városban kiemelten kezelik a karitatív tevékenységeket, jelentős költségvetési értéket képez az adományozás, és igyekeznek minden rászoruló polgárnak segíteni. Az élettől azt kapjuk vissza, ahogyan viszonyulunk az embertársainkhoz – hívta fel a figyelmet Ferenczi Gábor, majd megköszönte a cégnek és a civil szervezetnek a segítséget. Szijasztó László igazgató hangsúlyozta, hogy a hármass összefogás évekre, évtizedekre meghatározza Ölbei Zoltán életét, amit a berendezés komfortosabbá és biztonságosabbá tesz. Ez az összefogás példaeértékű és azt mutatja, hogy valóban tudunk együtt dolgozni a rászoruló embertársainkért – mondta Szijasztó László, majd az adományozókon kívül megköszönte munkatársainak, Szijasztó Gábornak, Gelencsér Bencének, valamint a pusztamiskei önkéntes csoportnak a közreműködést. Az igazgató elmondta, hogy családok átmeneti otthonának a kialakítása érdekében is elkezdtek az egyeztetéseket. Kiss Gábor gazdasági vezérigazgató-helyettes hangsúlyozta, hogy a Bakonyerdő Zrt. számára kiemelt fontossággal bír a társadalmi felelősségvállalás. Nagyon örülünk, hogy sikeresen megvalósult az összefogás, és segíteni tudtunk – mondta Kiss Gábor. Ölbei Zoltán elérzékenyülve köszönte meg a félmillió forint értékű hordozható lélegeztetőgépet, amelynek a működését is ismertette. Elmondta, hogy 2009-ben tüdőátültetésen esett át, azóta is rendszeresen jár vizsgálatra és kezelésre a budapesti pulmonológiai klinikára. Az egészséges emberekéhez képest mindössze 13 százalékos a tüdőkapacitása, a vér oxigénszintjének a csökkenése a fizikai állapotára, munkavégzésére is kihat. Ölbei Zoltán az új berendezést oxigénpalackra csatlakoztatva éjszakánként vissza tudja pótolni a szervezetébe az oxigént.

EGYÜTT A BABÁKÉRT 2017-BEN IS

Hatodik éve szervezi meg a dm drogerie markt a Karitással közös kampányát, amelynek célja, hogy kisgyermekes családokat támogassanak pelenkával. A hat év során az Együtt a babákért program keretében mintegy 1600 családot támogatott a két szervezet közel 40 ezer csomag pelenkával amelyek összértéke eddig mintegy 100 millió forint. Az elmúlt évekhez hasonlóan, a dm drogerie markt és a Karitás közös kampánya most is a nehéz körülmények között élő családokat és gyermekeiket támogatja. A kampányba 260 dm üzlet kapcsolódott be, azaz 260 család részesülhet a támogatásból országsszerte.

Az akció eredményeként közel 20 millió forint értékben több mint félmillió darab pelenkával tudják segíteni a családokat. A novembertől tartó pontgyűjtési akció alatt a dm vásárlói hűségpontjaikat ajánlhatták fel adományként, amelyeket a szervezet pelenkák formájában továbbít a Karitás által kiválasztott családoknak. Az segélyakció első átadójára 2017. február 6-án, hétfőn került sor a Szaléziánumban. A fél évre elegendő pelenka csomagokat Szijártó László, a Veszprém Főegyházmegyei Karitás igazgatója, valamint Kőmőci-Schenk Ilona adta át a meghívott családoknak.

ÖSSZEFOGOTT A KÉT SZERVEZET

Minden támogató szervezet célja, hogy lehetőségéhez mérten segítséget nyújtson a rászorulóknak – mondta Szijártó László, a Veszprém - Főegyházmegyei Karitás vezetője. Magyar Máltai Szeretetszolgálat és a Veszprém - Főegyházmegyei Karitás összefogásából egy jótékonyági adományozás valósulhatott meg: a veszprémi nyugdíjas Perei Endre számára vásárolt a két szervezet hallókészüléket. Perei Endre nagyothall, ezidáig két hallókészülékre volt szüksége. Az elsőt közgyógyellátási igazolványra kapta, az azóta lejárt, a másodikat pedig elvesztette. Időközben emelkedett a nyugdíja, ezért kiesett a támogatotti körből. Azonban önerőből nem tudta megvásárolni a közel 150000 forint értékű készüléket, ráadásul a családban egy beteg gyermeket is támogatnak. A nyugdíjas úr számára a mindennapokban is komoly problémát jelentett a hallókészülék hiánya. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Veszprémi Csoportjával régóta tartja a kapcsolatot, ahol Szegedi Ilona, a csoport vezetője értesült a nehézségről. A szeretetszolgálat támogatni kívánta az ügyet azonban szükség volt további anyagi segítségre, ezért Ilona a veszprémi karitáshoz fordult. Szijártó László, mint mondta, jó és fontos kezdeményezésnek tartja az ügyet. A karitás veszprémi irodájában, a hallókészülék ünnepélyes átadásán kiemelte, összefogással a nagyobb léptékű segítségnyújtás is megvalósulhat. Veszprémben ez az első alkalom, hogy a két szervezet közösen lépett fel egy ügyben. A vezetők elmondták, készek a további együttműködésre. Perei Endre elmondta, nagy segítséget jelent számára a támogatás, elégedett a készülékkel, mellyel közel tökéletes a hallása.

AZ ISKOLÁSOK IS NÉHÁNY ÓRÁRA A KARITÁSZ ÖNKÉNTESEI LETTEK

A pápai Szent István Római katolikus általános iskola 3.a osztályos tanulói néhány órára jelképesen a katolikus karitás önkéntesei lettek. Nagyböjt időszakában a katolikus karitás tartós élelmiszert gyűjt a rászorulóknak. Nagy lelkesedéssel jöttek a pápai Szent Erzsébet terebe a gyerekek, tanáraikkal, és Megyesi Ferenc atyával, aki a pápa Nagytemplom káplánja, és az osztály hitoktatója. Segítségük igazán szeretetteljes volt, hiszen nem csak összerakták a rászoruló időseknek az élelmiszereket, hanem minden egyes csomagba rejtettek egy általuk készített „szerelem rajzot” is. Az önkéntes munka fontosságát Megyesi Ferenc atya tolmácsolta a kis iskolásoknak. „Katolikus iskola nevelésének alapja és középpontja maga Krisztus. Megismerjük önmagukat és az őket körülvevő világot. Felülemelkedjenek a középszerűségeken, ne fájadjanak bele a folytonos önképzésbe és önévelésbe, és egyre jobban elkötelezzék magukat az Egyházon belül Isten és az emberek szolgálatára. „A csóti szent Mihály karitás csoport 24 egyedülálló, idős, és 10 nagycsaládos rászorulóknak, juttatott el tartós élelmiszer csomagot, az ünnepek előtt. Köszönettel, és hálával tartozom a pápai Szent István Római katolikus iskola igazgatónőjének, Gombásiné Takács Gyöngyinek, a karitatív munka támogatásáért, Megyesi Ferenc atyának, Birkás Ilona és Szedlákné Maráczki Ágota tanárnőknak, a csoport összeszervezéséért, és koordinálásáért. És nem utolsósorban az iskola 3.a osztály kis önkénteseinek.

Birkásné Erdős Krisztina

FÜZETEK SZERETETBŐL

Minden gyermek álma, hogy a tanévkezdésre – vagy szükség esetén tanév közben is – szép és új füzetekbe írja meg az iskolai tananyagot. Ugyanakkor előfordulhat, az a helyzet is, hogy a családi bevásárlás során nem marad elég pénz a megfelelő számú és minőségű füzetek beszerzésére. Ezért is nagyon nagy ajándék a Füzfői Papírmanufaktúra Kft. adománya, nagyon sok, különböző méretű, új iskolai füzetcsomagok, amelyeket rászoruló gyerekek részére ajánlottak fel. Az iskolai füzeteket a balatonkenesei Magyarok Nagyasszonya Katolikus Karitás csoport kapta meg szétosztásra. Nagyon köszönjük a nemes felajánlást. Isten fizesse meg! M. Teréz nővér

BOLDOG GIZELLA FŐEGYHÁZMEGYE

A Veszprémi Főegyházmegye társvédőszentjét, Boldog Gizellát ünnepelték szombaton, május 13-án Veszprémben. A hagyományos Főegyházmegyei zarándoklaton az ünnepi szentmise főcelebránsa Márfi Gyula érsek volt. Boldog Gizella ereklyét ezen az ünnepen a szentmise idejére díszes körmenetben együtt vitték a Szentháromság téren felállított színpadra idén a Fatimai Szűzanya szobrával, mivel pont száz évvel ezelőtt, 1917. május 13-án jelent meg Szűz Mária három kisgyermeknek Fatima közelében.

Az ünnepi szentmise szónoka Tamás József gyulafehérvári segédpüspök volt. Homíliájában Boldog Gizella alakját és keresztény erényeit idézte fel. Ő egész életét arra tette rá, hogy ezeket a keresztény értékeket népünk közkinccsá tegye. Úgy élt népünk, mint akinek szívében ott az Isten, kezében ott az evangélium, ajkán ott az Isten dicsőítése és szeme az égre van emelve. Ezek a keresztény értékek határozták meg népünk életét évszázadokon keresztül. Az elmúlt negyven év ateista ideológiája próbált ezt a szép örökséget a keresztény kincseket kilopni a mi szívünkéből és lelkünkéből. Ez a globalizálódó világunk sem kegyesebb mihozánk, azt a romlást, amelyet az elmúlt rendszer okozott nekünk, még jobban elmélyítette. Ennek a gondolkodásnak a szüleménye,

hogy ma már semmi sem szent. A történelem bizonyítja, hogy amilyen mértékben Isten meghal az ember tudatában, olyan mértékben hal meg az ember a maga emberségében.

Wass Albert Intelem című veréből idézett:

„... A látszat csal. Isten ma is a régi.
Te hagytad őt el, te s a többiek,
s míg vissza nem zarándokoltok Hozzá,
s a múlt hibáit le nem törölték:

magyar földön nem lesz új
Magyarország,
Gaz és szemét nem terem nemzetet!
S a gyűlöletet nem mossa le semmi,
csak az összetartó igaz szeretet!”

Boldog Gizella ünnepe arra figyelmeztet minket, hogy keresztény öntudatunkban erősödjünk, mert ha sokan vagyunk és sokan leszünk, akik így gondolkozunk és így élünk, akkor ennek a népnek nem csak múltja, hanem jövője is lesz.

A szentmise végén ötödik alkalommal adták át a főegyházmegye kilenc tanulójának kiemelkedő tanulmányi eredményük és példamutató hitéleti tevékenységük elismeréseként a Szent Imre-díjat. További huszonnégyszáz tanuló oklevelet vehetett át.

A SZENT IMRE-DÍJ IDEI DÍJAZOTTJAI:

Bali Réka

– Szent István Király Római Katolikus Általános Iskola, Ajka

Cziráki Csongor

– Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános és Alapfokú Művészeti Iskola, Veszprém

Fodor Georgina

– Padányi Katolikus Gyakorlóiskola Tótvázsonyi Tagiskolája, Tótvázsony

Horváth Eszter

– Ranolder János Római Katolikus Általános Iskola, Keszthely

Klein Anna

– Padányi Biró Márton Római Katolikus Iskola, Veszprém

Kovács Máté

– Nepomuki Szent János Római Katolikus Általános Iskola, Várpalota

Németh Eszter

– Szent István Római Katolikus Általános Iskola, Pápa

Pongrácz János

– Padányi Biró Márton Római Katolikus Iskola, Veszprém

Rohály Boglárka

– Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskola, Tapolca

A Gizella ünnepen az előző évekhez hasonlóan az egyházmegyei iskolák is kivették részüket a programokból. Az iskolák csapatai a Szaléziánium által szervezett akadályversenyen bővíthették ismereteiket. Minden állomáson papnővendékek várták őket, ahol egy-egy szent életével ismerkedhettek meg. Az egyik állomás keretein belül a Szaléziánumban újonnan bemutatott, Hornig Károly életéről szóló kiállítást lehetett megtekinteni. Az állomások teljesítéséért pedig a gyerekek ajándékban részesültek. Az akadálypályán végigjárva a diákok a Bazilikában zárták a napot, ahol minden iskola előadta néhány perces műsorát, ünnepelve ezzel iskolájuk legkiválóbb diákjait. Az ünnepség keretein belül dr. Márfi Gyula érsek és Felker Zsolt, a Székesegyház káplánja Szent Imre oklevelet adott át azokat a tanulókat, akiknek mind tanulmányi eredményük, mind hitéletük példamutató lehet társaik számára.

KIEGYEZÉS ÉS KORONÁZÁS 1867 KIÁLLÍTÁSMEGNYITÓ A VESZPRÉMI ÉRSEKI PALOTÁBAN A 26. GIZELLA NAPOK ÜNNEPÉLYES MEGNYITÓJA

Negyedszázados hagyomány immár Veszprémben, hogy a székes-egyház társvédőszentje, Boldog Gizella, a magyarok első királynéja névünnepe alkalmából több napos kulturális, művészeti és vallási rendezvénysorozattal készül Veszprém városa és a Veszprémi Érsekség közös összefogással. E programsorozatot mindig az egyházmezei múzeuma, a Boldog Gizella Főegyházmezei Gyűjtemény nyitja meg egy-egy emlékezetes kiállítással. Az idén a Magyar királynék és koronázó püspökök című kiállítássorozat következő állomásaként Kiegyezés és koronázás 1867 címmel emlékezik meg az érseki palotában a reprezentatív tárlat arról, hogy százötven évvel ezelőtt koronázta Erzsébet királynét Ranolder János (1806–1875) veszprémi püspök, és került sor Magyarország történetének egyik sorsdöntő eseményére, az osztrák–magyar kiegyezésre.

A kiállítást ünnepélyesen május 4-én nyitották meg a veszprémi érseki palotában. Az ünneplő egybegyűlteket (közöttük a vendégként érkezett Habsburg–Lotharingiai Mihály főherceget, a Mindszenty Alapítvány elnökét, Erzsébet királyné ükunokáját és feleségét, Habsburg–Lotharingiai Christiana főhercegnőt, valamint Szelke László történészt, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem BTK egyetemi adjunktusát) Udvarhelyi Erzsébet, a Gyűjtemény igazgatója köszöntötte.

Bevezető gondolataiban az igazgató kiemelte, hogy az Ausztria és Magyarország között 1867-ben létrejött kiegyezés sorsfordító jelentőségű volt, mert a kiegyezési törvénnyel lezárult a 1848/1849-es forradalmat és szabadságharcot követő önkényuralom időszaka, és kezdetét vette a dualizmus kora – felszázadnyi boldog békeidő –, amely az ország gazdasági, kulturális fejlődését hozta magával. Ezt a minden tekintetben prosperáló korszakot idézi meg a kiállítás, mondta. Korabeli fotókon, festményeken, hiteles levéltári dokumentumokon, Jókai, Mikszáth emlékidézéseiben, tárgyi emlékeken, műtárgyakon át éled újjá a kiegyezés, a millennium kora, a polgárosodás időszaka, elevenedik meg I. Ferenc József és Erzsébet királyné, Sisi személyisége, a király Veszprémben a püspöki palotában tett látogatása. Kiemelte, hogy a két utolsó koronázó veszprémi püspök, Ranolder János és báró Hornig Károly élete több ponton is összekapcsolódott Erzsébet királyné és Ferenc József személyével. Vaszary Kolos esztergomi érsek, hercegprímás, bíboros portréja a kiállításon a millenniumi hálaadó szentmise főcelebránsaként tűnik fel.

Márfi Gyula veszprémi érsek örömeinek adott hangot, hogy az érseki palota olyan rangos eseményeknek tud otthont adni, mint a mostani kiállítás. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a palotát most már rendszeresen látogathatják az érdeklődők május elejétől október végéig, mindennap nyitva áll kapuja az érkezők előtt. Ünnepi beszédében a koronázásokat idézve kiemelte: ha nem is azonos a mostani Szent Korona azzal, amelyet II. Szilveszter pápa 1000-ban küldött Szent István királynak, mégis annak a jogutódja talán. Felidézte, hogy 2003-ban a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia képviselőletében részt vett a franciaországi Aurillac-ban egy konferencián, melyet II. Szilveszter pápa halálának ezeréves jubileumára rendeztek. Az egyházfő ugyanis ebben a kisvárosban született egykor, ahol később, mint Gerbert apát szolgált. Korának akkoriban egyik legnagyobb tudósa volt, sőt kiváló zenész is, aki még orgonát is épített a maga korában. A csillagászatban is kiváló volt, s az akkori tudományok szinte minden ágában kimagaslott jártasságával. Hozzá vitték az előkelő európai családok gyermekeit, hogy tanítsa és nevelje őket. Nála tanult a későbbi II. Ottó német-római császár is. Nyilván a fiatal uralkodónak köze lehetett ahhoz, hogy Gilbert apátot később megválasszák pápának. Ugyanakkor a pápának meg ő adott jogot ahhoz, hogy koronát küldhessen Szent Istvánnak. Mert ha a királynak a koronát valamelyik európai nagyfe-

jedelem küldte volna, akkor mi egy birodalom vazallusaként kerültünk volna Európa térképére. Mivel a pápától kaptuk a koronát, így hazánk önálló országgént folytathatta útját a történelemben. Méltatta továbbá a veszprémi érsek a szülőföldjéről, Zalából származó Deák Ferenc történelmi szerepét a kiegyezés előkészítésében. Nem véletlenül emlegetjük őt a „haza bölcseként”, fűzte hozzá.

Az egyházi köszöntés után a városi önkormányzat nevében Porga Gyula polgármester szólott az egybegyűltekhöz, nyitotta meg a Gizella Napok rendezvénysorozatát. Morus Tamást idézte: „A hagyomány nem a hamu őrzése, hanem a láng továbbadását kell, hogy jelentse!” E gondolat jegyében próbálnak tartalmas zenei, táncos, irodalmi és vallási, művészeti eseményekben gazdag programokat szervezni minden évben a Gizella Napok keretében, így idén is. Veszprém gazdag tradíciójú város, múltjában lépten-nyomon olyan kincsekre bukkanhatunk, amelyeket meg kell mutatnunk a város polgárainak, s a távolabbról érkezetteknek is, emelte ki. „Valljuk egy másik szólás-mondás alapján, hogy a hagyományt nem ápolni kell, mert nem beteg, s nem őrizni kell, mert nem rab, hanem megélni. Erre törekedtünk az idei, a 26. Gizella Napok közösségi programjainak megtervezésekor is” – mondta, majd ünnepélyesen megnyitotta a színes művészeti-kulturális programsorozatot.

Habsburg–Lotharingiai Mihály főherceg királyi felmenőjére, Erzsébet királynéra emlékezett, aki 180 évvel ezelőtt Münchenben született a bajor Wittelsbach-uralkodócsalád gyermekeként. Születésének rendkívüli körülményeit (Karácsony napján (Szenteste) jött a világra és egy kicsi foggal) a szülei és a rokonság a szerencsés életút előjelének tekintették, ám a sors számos kihívás elé állította mégis őt. Első gyermeke, Zsófia, kétévesen egy magyarországi utazás alkalmával megbetegedett és édesanyja karjai között halt meg 1857-ben, 1889-ben pedig már felnőtt fiát, Rudolfot máig tisztázatlan körülmények között vesztette el Mayerlingben. A tragédiák sorát végül saját erőszakos halála zárta 1898-ban, amikor egy anarchista merénylő áldozata lett Genfben.

A főherceg kiemelte: Erzsébet nagyon intelligens és különösen is szabadságszerető volt, korának egyik legszebb és legvarázslatosabb fiatal nője, előfutára azoknak, akik ma az egészséges és a természetközeli életmóddért küzdenek. Sportos életvitelű, vakmerő lovas és fāradhatatlan túrázó hírében állott, s Ferenc József feleségéként rendkívüli hatással volt ura politikai irányvonalára, különösen a magyarokkal szemben. Népünk bāmulattal, nagy-nagy szeretettel fogadta látogatásait, a haza megmentőjének, gondoskodó nagyasszonyának nevezték őt. E különleges tisztelet alapvető forrása, hogy a kiegyezés létrejöttét nagymértékben Erzsébet szerepének, tevékenységének tekinthetjük, mutatott rá. Nagy része volt abban, hogy a magyarok kiengetszelődtek idővel a császárral, aki a forradalom bukása után kivégeztette Haynauval a tizenhárom honvédtābornokot, majd a Bach-korszakot zūdította nemzetünkre. Győnyörű magyar szabású díszruháját, amelyben megkoronāzták a budavāri Nagyboldogasszony-templomban, a királyné koronázó főpapjának, Ranolder Jánosnak ajánlōkozta a koronázás emlékére, hogy abból a püspök miseruha garnitūrát készíttessen. A koronázási díszruhából készített főpapi ornātus palástja és miseruhája a tárlaton is megtekinthetō. A királyi pár a koronázási ajándékot pedig, összesen százezer aranyforintot az elesett katonák özvegyeinek, árváinak és a szabadságharc rokkantjainak ajánlotta föl. „Ezer év óta az egyetlen királyné volt, akinek szíve melegét megērezte a magyar – írta róla Benedek Elek. Mi koronāt tettünk a fejére, ő a koronāert szívet adta nekünk...”

A kiállítāsmegnyitō a történelmi hātteret Szelke László történész előadása teremtette meg, aki 1848-tól a kiegyezésig és az első vilāg-

háborúig idézte fel előadásában a magyarok történelmét. Bemutatta, hogy a márciusi forró eseményektől a győzelmestavas hadjáraton át, miképp vezetett az útja a magyar honvédseregnek végül a szabadságharc bukásához, helyesebben annak leveretéséhez – orosz cári segítséggel. Végigkísérte az előadó az önkényuralom hosszú időszakát is, majd a lassú enyhülés korszakát, amely végül az októberi diploma, majd a februári pátens kibocsátása után pár év múlva az 1867. évi kiegyezéshez vezetett. Kiemelte Deák Ferenc szerepét a kiegyezési javaslatok, majd a kiegyezési törvények előkészítésében. Deák a Pesti Napló 1865. évi április 16-i számában fogalmazta meg és tette közzé a kiegyezés számára elfogadható alapelveit. Kitűnő érzékkel és bölcsen egyszerre hangsúlyozta a birodalom biztonságának és szilárd fennállásának, Ausztria alkotmányos szabadságának, valamint a Magyar Királyság történelmi jogainak és törvényeinek fontosságát. Az 1865. december 14-én megnyitott országgyűlésen megkezdődött a kiegyezési javaslat pontos és részletes kidolgozása, melynek eredményeképpen 1866 tavaszára apróbb módosításokkal elfogadták és megerősítették Deák eredeti elképzeléseit. A kiegyezési törvényeket 1867. március 30-án a magyar országgyűlés tekintélyes többsége megszavazta, az uralkodó szentesítésére azonban június 12-ig várni kellett, hiszen előtte Ferenc Józsefet magyar királlyá kellett koronázni. A koronázásra 1867. június 8-án a budavári Nagyboldogasszony-templomban (Mátyás-templom) került sor.

A kiállítás tematikusan tárgyalja az 1848/49. évi magyar forradalom és szabadságharc időszakát, a kiegyezési törvényt és a koronázás eseményét, melyekhez kapcsolódóan a legfontosabb dokumentumok és díszkiadású könyvek is megtekinthetők. Báró Hornig Károly veszprémi püspök, bíboros hagyatékából, a püspök, bíboros halálának 100. évfordulóján, 100 év után újra látható a veszprémi püspöki palotában Stróbl Alajos Erzsébet királynéről és Ferenc Józsefről készített carrarai márványszobra, amely szobrok ma a Laczkó Dezső Múzeum gyűjteményét gazdagítják.

Ferenc József 1867. június 8-án – az uralkodó és a magyar nemzet között létrejött kiegyezést követően – megtartott koronázási ünnepsége több szempontból is különleges helyet foglal el a magyar uralkodókoronázások történetében. Megkoronázására egyedülálló módon nem csak ugyanazon a napon került sor felesége, Erzsébet királyné ceremóniájával, hanem egyazon szertartáson, azaz ünnepi szentmisén. Ez volt az első és egyben az utolsó magyar uralkodókoronázás, amely nem egy városban, hanem Budán és Pesten együtt zajlott, hiszen a ceremónia világi részét részben Pest városában bonyolították le, továbbá ekkor vált koronázó főtemplommá a budavári Nagyboldogasszony-templom, a mai Mátyás-templom. Emellett a kiegyezés értelmében Magyarországhoz visszacsatolt Erdély is önálló országzászlót kapott a ceremónián, így első ízben került sor 11 országzászló vitelére.

A millenium eseményét és Erzsébet királyné halálát, a magyar nemzet Erzsébet-gyászát is tárgyalja a kiállítás. Jókai Mór, Mikszáth Kálmán visszaemlékezéseiből, a két író helyszíni tudósításaiból és az Erzsébet mint a haza védelmezője emlékének megőrzéséről rendelkező 1898. évi 30. törvényből válogat a tárlat.

A Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény, a Veszprémi Érseki Könyvtár és a Veszprémi Érseki és Főképtalani Levéltár mellett a Budavári Nagyboldogasszony-templom Egyházművészeti Gyűjteménye, a Magyar Nemzeti Múzeum, a Budapesti Történelmi Múzeum Kiscelli Múzeuma, a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum, a Laczkó Dezső Múzeum, a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára, az Országos Széchényi Könyvtár és magángyűjtők gyűjteményei gazdagítják a kiállítást.

A kiállításmegnyitót a veszprémi Mendelssohn Kamarazenekar előadása zárta Kováts Péter és Bendik Ágota hegedűművészek művészeti vezetésével. Haydn Három német táncát játszották el az egybegyűtteknek, akiket a palotában a kiállítás megtekintése után szeretetvendégséggel vártak.

Toldi Éva

SZENT LÁSZLÓ-KIÁLLÍTÁS A SZENT LÁSZLÓ-EMLÉKÉVBEN A VESZPRÉMI SZENT IMRE PIARISTA ÉS HELYŐRSÉGI TEMPLOMBAN

„Idvezlégy kegyelmes Szent László király!
Magyarországnak édes oltalma,
szent kerályok közt drágalátus gyöngy,
csillagok között fényességes csillag.”

Ez az 1500 körül íródott Szent László-ének, mely a magyar szentek tiszteletének első magyar nyelvű emléke (a Peer-kódex őrizte meg) ebben az esztendőben, a Szent László-emlékév kapcsán sokszor, sok helyen hangzik fel a Kárpát-medence magyarlakta területein. A veszprémi Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény is ezen ének első sorát választotta június 24-én megnyíló kiállításának címéül s egyben mottójául, melyet a Lovagkirály trónra lépésének 940., szentté avatásának 825. évfordulója alkalmából rendez a veszprémi Szent Imre piarista és helyőrségi templomban.

A nemzetpolitikai államtitkárság azzal a szándékkal hirdette meg az emlékévet, hogy felhívja a figyelmet: László király az első olyan Árpád-házi uralkodó, aki összekapcsolja a közép-európai népeket, hiszen Lengyelországban született I. Béla király és Richeza lengyel hercegnő gyermekeként, hazája védelmében lengyel katonai segítséggel harcolt több alkalommal is, valamint Erdély védőszentjeként tisztelt, a nagyváradi székesegyház helyén állott az a templom, melyet ő alapított, s melyben később eltemették. Erdély több pontján templomi freskósorok örökítik meg a személyéhez kötődő legendákat, köztük a legismertebbet, a kun vítézzel folytatott küzdelmét. László király a zágrábi püspökség alapítója is Délvidéken, és harci események során a Felvidéken, Nyitrán halt meg. Szent Lászlót tehát e népek körében méltó tisztelet övezi ma is, az itt élő nemzetek összetartásának, együttműködésének szimbóluma, kultúrtörténetükben gyakran ábrázolt személyiség. Uralkodása során szigorú törvényeivel megerősítette az erkölcsében, egy-

ségében megrendült magyar nemzetet. Nevéhez fűződik az államalapító István király, valamint Imre herceg, Gellért püspök és a két zabori remete, András és Benedek szentté avatásának előkészítése, ezzel hazánkat tovább erősítette a keresztény Európa közösségében.

A Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény 2017. június 24-én 18 órakor nyíló kiállítása a veszprémi Szent Imre piarista és helyőrségi templomban is kapcsolódni szeretne a nemzetpolitikai államtitkárság által megjelölt célokhoz, az egyházmegyei Szent László-emlékek (oltárképek, festmények, szobrok, korabeli műtárgyak) bemutatásával, valamint Mudrák Attila és Szelényi Károly fotóművészek feltételeivel megidézni a Kárpát-medencei magyarlakta területek művészettörténeti értékeit, László király ábrázolásait a legendás templomi freskósorozatokon. Továbbá látható lesz többek között a Magyar Nemzeti Múzeum Szent László-hermáról készült másolata, Szent László zágrábi püspökségnek ajándékozott palástjának másolata, illetve nemesmások Szent László korabeli oklevelekről.

A kiállítás nyitányaként köszöntőt mond, a Szent László-emlékévet megnyitja dr. Márfi Gyula, a Veszprémi Főegyházmegye érseke, majd a kiállítást dr. Medgyesy S. Norbert művelődéstörténész, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem BTK egyetemi docense, a Szent László Társulat társelnöke nyitja meg. A tárlatot dr. H. Kolba Judit régész-muzeológus, a Magyar Nemzeti Múzeum nyugalmazott fősztályvezetője, a kiállítás kurátora mutatja be. A megnyitón Szent László-énekekkel közreműködik Zsilinszky Cecília karnagy, énekművész, Szücs Boglárka, a Padányi Katolikus Gimnázium növendéke és a Padányi Katolikus Iskola Alsótagozatos Fülemlé Kórus szólistái, valamint Hajtó László előadóművész.

A kiállítás egyúttal a Múzeumok Éjszakája programsorozathoz is csatlakozik.

Toldi Éva

Fotó: Mudrák Attila

1867.

Erzsébet királyné
koronázási díszruhában
Emil Rabending, Bécs, 1866.
Magyar Nemzeti Múzeum
Történeti Fényképtár

Érseki palota – Veszprém, Vár u. 16.

MAGYAR KIRÁLYNÉK ÉS KORONÁZÓ PÜSPÖKÖK

KIEGYEZÉS ÉS KORONÁZÁS – 1867

150 ÉVVEL EZELŐTT KORONÁZTA ERZSÉBET KIRÁLYNÉT

RANOLDER JÁNOS VESZPRÉMI PÜSPÖK

A kiállítás 2017. május 4-től naponta 10–18 óráig látogatható.

Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény – Veszprém, Vár u. 35.
+36 88 426 095 | info.boldoggizella@gmail.com
www.gizellagyujtemeny.hu | facebook.com/gizellagyujtemeny

SZÉP MAGYAR KÖNYV 2016 VERSENY A KÖZTÁRSASÁGI ELNÖK KÜLÖNDÍJA A BOLDOG GIZELLA FŐEGYHÁZMEGYEI GYŰJTEMÉNYNEK

Méltó elismerésben részesült a Szép Magyar Könyv 2016 Verseny pályázatán a veszprémi Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény saját kiadásban 2016-ban megjelentetett Fejedelemasszonyok és a vallásszabadság Erdélyben című tanulmánykötete, amely egyúttal az intézmény 2013-ban azonos címmel rendezett kiállításának katalógusa is.

A Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése által meghirdetett versenyen az Udvarhelyi Erzsébet és Nagy Károly szerkesztésében megjelent reprezentatív kiadványt – mely mind külső megjelenésében, mind belbesztét tekintve rendkívüli értéket képvisel, tudományos, magyar történelmi, vallástörténeti és művészeti vonatkozásban egyaránt – Tudományos művek, szakkönyvek, felsőoktatási kiadványok kategóriában oklevéllel és Áder János köztársasági elnöki különdíjával ismerték el, valamint az Emberi Erőforrások Minisztériumának alkotói különdíját kapta a könyv- és borítótérvt alkotó könyvművésze, Vári Ágnes. A díjakat a 88. Ünnepi Könyvhét nyitónapján, 2017. június 8-án adták át Budapesten, a Petőfi Irodalmi Múzeum Dísztermében. Áder János köztársasági elnöki különdíját Nagy Bercel igazgató (Köztársasági Elnöki Hivatal, Társadalmi Kapcsolatok Igazgatósága) adta át. Szedlacsék Emlília főosztályvezető (EMMI Közösségi Művelődési és Művészeti Főosztály) nyújtotta át az alkotói különdíját, az MKKE oklevelét Kocsis András Sándor elnök adta át.

A Keleti- és a Déli-Kárpátok hegyvonulatai által körbeölelt Erdőn túli területek, a 16–17. századi Erdélyi Fejedelemség történeti, vallás- és művelődéspolitikai összefoglalója azokat a történelmi pillanatokot elemzi, amikor Erdély nagyhatalmai az Erdélyi Fejedelemség történetének, egyház- és művelődéspolitikájának, teológiai gondolkodásának, felekezeti átrendeződésének formálói, alakítói lehettek. Tették ezt politikai hatalommal felruházva, fejedelmeként, kormányzóként, fejedelmek társaiként és a művelődés szervezőiként, kulturális nagyköveteiként, hitükben megerősödött és elkötelezett katolikusként vagy reformátusként. A kiadvány a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény 2013-ban rendezett kiállításának katalógusa, valamint a Gyűjtemény és a Veszprémi Érseki és Főkáptalani Levéltár közösen rendezett előadássorozatának tanulmánykötete. A kiállítás és az előadássorozat az ökumené történelmi útjait kereste, a lelkiismereti szabadság és a vallási türelem törvényét meghirdető 1568. évi tordai országgyűlés 445. és Bethlen Gábor erdélyi fejedelemmé választásának 400. évfordulóján, a Hit Évében. A kötetet oklevelek, az egyház- és a könyvművészet, a II. Mehmed és a Nagy Szulejmán szultán uralkodása idején virágzott török miniatúraművészet színpompás, gyönyörű darabjai, erdélyi úrihímzések, a reneszánsz ötvös-, textil- és építőművészet és a magyar történelmi festészet kvalitatív munkái díszítik.

A kiadvány enciklopédikus, tudományos, ugyanakkor tudományos/népszerűsítő jellegű összefoglaló/gyűjtemény, átfogó képet ad a Fejedelemség történetéről, a korról, ráirányítja az olvasó figyelmét a 16–17. századi Erdélyi Fejedelemség felekezeti sokszínűségének kérdéseire, a reformáció és az ellenreformáció, a bibliafordítások, a hitvitáiratok, a prédikációgyűjtemények évszázadaira, szól az erdélyi fejedelmek vallás- és kultúrpolitikájáról, az Oszmán Birodalom és a Habsburgok között egyensúlyozó politikai lépésekről/döntésekről, a vallási türelem lehetőségeiről. Tematikájának középpontjában az 1568. évi tordai országgyűlés áll, amely a világon elsőként biztosította a szabad vallásgyakorlási jogot, a római katolikus, a lutheránus, a református és

az unitárius vallás törvény előtti egyenlőségét.

A kötethez előszót írt dr. Márfi Gyula, a Veszprémi Főegyházmegye érseke és Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke. Márfi Gyula érsek úr bevezető előszavával tette különösen aktuálissá a kiadványt, mivel az 1568. évi vallás- és lelkiismereti szabadságot meghirdető tordai országgyűlésről és a keresztény felekezetek egységéről szövegezt. Az utószót báró losonczy Bánffy Miklós, az erdélyi arisztokrácia jeles leszármazottja írta. A kötet szakmai lektora Oborni Teréz történész, az MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézetének tudományos főmunkatársa, az ELTE egyetemi docense volt.

A tanulmányok szerzői:

Balogh Judit, egyháztörténész, egyetemi docens (Eszterházy Károly Egyetem, Eger, egyetemi docens)

Báró losonczy Bánffy Miklós, a Johannita Lovagrend Kárpát-medencei altagozatvezetője
† Benda Kálmán történész, akadémikus

Eisler János művészettörténész, muzeológus (Magyar Nemzeti Galéria – Szépművészeti Múzeum)

Hargittay Emil irodalomtörténész, intézetvezető egyetemi tanár (Pázmány Péter Katolikus Egyetem BTK, Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézet, Piliscsaba)

Márfi Gyula, teológus, a Veszprémi Főegyházmegye érseke
Mikó Árpád művészettörténész, tudományos főmunkatárs, igazgató (MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont Művészettörténeti Intézet, Budapest)

Oborni Teréz történész, tudományos főmunkatárs (MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézet, Budapest)

Óze Sándor történész, intézetvezető egyetemi tanár (Pázmány Péter Katolikus Egyetem BTK Történettudományi Intézet, Piliscsaba)

Pásztor Emese művészettörténész, főosztályvezető (Iparművészeti Múzeum, Budapest)

Steinbach József, teológus, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke
† Szabó Péter történész, egyetemi docens (Eötvös Loránd Tudományegyetem BTK Történeti Intézet, Budapest)

Szerkesztette: Udvarhelyi Erzsébet – Nagy Károly

Borító- és könyvtérvt: Vári Ágnes

Nyomdai előkészítés: Pfizner Zoltán, Nagy Zoltán, Vári Ágnes

Tördelés: Nagy Zoltán

Kiadó: Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény, Veszprém, 2016

Nyomda: Prospektus Kft., Veszprém

A kiadvány a 88. Ünnepi Könyvhéten, valamint a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény kiállítóhelyein, műemléképületeiben, a Libri és a Líra Könyvesboltokban és online könyvesboltokban is megvásárolható.

A tanulmánykötet-kiállítási katalógus az alábbi elérhetőségeken megrendelhető:

BOLDOG GIZELLA FŐEGYHÁZMEGYEI GYŰJTEMÉNY
Veszprém, Vár u. 35., +36 88/426-095
info.boldoggizella@gmail.com, www.gizellagyujtemeny.hu

GIZELLA KIRÁLYNÉ ÉLETE ÜZENET A MÁNAK
KIÁLLÍTÁS A VESZPRÉMI SZENT MIHÁLY-BAZILIKA FŐSZÉKESEGYHÁZ ALTEMPLOMÁBAN

„Tiszta szívvel, szóval, ésszel, / zengjük Istent szent beszéddel, / a bálványokat verve széjjel / vigadozz Magyarország...” – csendült fel a Szent István király tiszteletére írott középkori szekvencia ünnepi dal-

lama május 12-én a veszprémi Szent Mihály-bazilika Főszékesegyház altemplomában a Boldog Gizella királyné, a veszprémi székesegyház alapítója – A veszprémi székesegyház Boldog Gizella koronájának őrzési helye című kiállítás megnyitóján.

A rendező Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény nevében Udvarhelyi Erzsébet, a Gyűjtemény igazgatója köszöntőjében kiemelte: a tárlat a veszprémi 26. Gizella Napok városi, és az Emlékhelyek Napja országos rendezvénysorozat részeként Boldog Gizella királyné személyét, életét, áldozatos egyházépítő tevékenységét hozza közel a ma emberéhez, 800 évvel azután, hogy II. András a székesegyházból elvitte Gizella királyné koronáját a szentföldi háborúba. Több középkori forrás szerint a püspökségek között a veszprémi a legrégebbi Magyarországon, s a Szent Mihály-egyházat maga Gizella királyné alapította.

Felker Zsolt, a Szent Mihály Főplébánia káplánja köszönetet mondott a rendezőknek a lélekközeli kiállítás megrendezéséért. Minden kiállítás valamilyen értéket, értékrendet akar közvetíteni a látogatók számára, mondta, amelyen el kell gondolkodniuk. Amikor leereszkedünk a bazilika altemplomába, szinte kiragadtatunk a külső világból, s belépünk a múltba, annak környezetébe, egy szakrális térbe. A falakon, a képeken láthatjuk az akkori emberek munkáját, életét, küzdelmeit, belső vívódásait. Mindez arra készíti a betérőt, hogy szemléletmódját változtatva/bővítvé, új értékekkel térjen vissza a hétköznapi világba. A mostani kiállítás Gizellának, mint a Szent Mihály-bazilika alapítójának állít emléket, de mondhatnánk azt is, hogy a Magyar Szent Családnak, Szent István királynak, Imre hercegnek és Gizella királynénak, fűzte hozzá. Olyan értéket akar számunkra átadni, mely az önfeláldozó életet hirdeti. Az altemplom fölött pár méterre őrzik egy oltár Boldog Gizella kareklyéjét, egy feleségnek, egy anyának, egy asszonynak a kareklyéjét, emlékeztetett. E kar is üzen a látogatóknak, hogy királynénk micsoda lelki terheket cipelt és mekkora áldozatokat hozott életében, s hogy nem nézte azt sosem, kap-e köszönetet, szeretetet a munkájáért a magyar néptől. Gizella, mint feleség, a férje mellett volt hűséggel, elkísérte útjaira, bátorította, erősítette. S mint családanya, nevelte gyermekeit, életével mutatta a példát, hogy milyenné kellene az embernek válnia. Önfeláldozón adta magát másokért, még akkor is, amikor elutasításokban volt része, mikor el kellett mennie magyar földről, mikor a szeretett magyar nép, amely koronát adott neki egykor, elfordult tőle. Kívánta a káplán, hogy akik belépnek az altemplomba, szívják magukba a zenén, az imádságos falakon keresztül azt a lelkületet, amely képessé teszi az embert Gizella példáját követni.

Márfi Gyula veszprémi érsek megnyitó gondolataival rámutatott: Boldog Gizella koronázása összetartozik Szent István király

koronázásával, még akkor is, ha a két koronázás nem egy szertartás keretében történhetett és nincs bizonyosságunk afelől, hogy egy helyszínen történt volna. A hagyomány szerint Szent Istvánt Fehérváron vagy Esztergomban, a királynét pedig Veszprémben vagy Fehérváron koronázták. A főpásztor ezután felidézte Szent István II. Szilveszter pápától kért és kapott koronájának történetét, s a franciaországi Aurillac-ban (Szilveszter pápa szülővárosában) 2003-ban tett hivatalos érseki látogatását. Ekkor ugyanis a magyar Szent Korona küldésének jelentősége is felszínre került, megállapítva, hogy ezáltal megmaradhatott hazánk önállósága Európában, nem váltunk más nemzet vazallusává. Igaz, hogy valamiféle állam-egyháziság bizonyos mértékig élt történelmünkben egészen 1990-ig, állapította meg – még az ateista állam idején is –, a főkegyúri jog, majd az Állami Egyházügyi Hivatal révén. De ma már az állam és az egyház autonómiája biztosított, s magyar földön ideális együttműködésben dolgoznak egymás mellett a nemzet szellemi, lelki életéért, jólétéért. Kiemelte, hogy ez az együttműködés érvényesül például a Gizella Napok programjainak szervezésében is. És ezt példázza Gizella királyné életútja, munkássága is, aki egyszerre volt Magyarország királynéja, és az egyház tagja, annak építője, szolgálattevője.

A kiállítás megnyitón dr. Medgyesy S. Norbert művelődéstörténész, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem BTK egyetemi docensének gyűjtéséből Szent István-népekenkel ismerkedhettünk meg. Szent énekekkel, népdalokkal és Csanád Béla Hálahimnuszának megszólaltatásával közreműködött Veresné Petrőcz Mária énekművész. A templomalapító Boldog Gizellát bemutató kiállításon Prof. dr. Zsoldos Attila történész, egyetemi tanár, akadémikus írása mellett megtekinthetők a Veszprémi Érseki és Főkáptalani Levéltár gyűjteményében található középkori oklevelek nemesmásolatai, valamint az Árpád-kori és a későbbi századok Gizella királyné életével kapcsolatos írásos és művészi emlékei, Széleányi Károly, Mudrák Attila és Kövesdi Róka Lajos fotóművészek felvételei. A kiállítás két helyszínen látható: a Szent Mihály-bazilika Főszékesegyház altemplomában és a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény épületében.

Toldi Éva

HAJLÉKTALAN JÉZUS

A katolikus, református és evangélikus egyház képviselői, valamint a Magyar Máltai Szeretetszolgálat önkéntesei és munkatársai fogadták május 11-én az együttérzés szobrát, az alkotás országjáró körútja második állomásán, Veszprémben, az evangélikus templom előtt, a sétálóutcán.

„Ismerjük, hogy a város lakói mennyire szolidárisak, segítőkészek, amikor az elesett emberek segítségéről, egy jó ügy támogatásáról van szó. Éppen ezért nem is volt kérdés, hogy a »Hajléktalan Jézus« szobor körútja egyik állomásának Veszprémnek kell lennie” – mondta köszöntőjében Szaller Péter, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat hajléktalanevellő intézményeinek vezetője.

A Veszprémi Érsekség nevében Takáts István érseki kancellár mondott beszédet. „Hányszor láttam már ezt a mozdulatot: a fejre húzott ócska plédet, és megláttam-e alatta a szenvedőt? – tette fel a kérdést. – Krisztus azt mondta, amit egynek tesztek a legkisebbek közül, nekem teszitek. Ha ez így van, akkor a hozzá vezető legrövidebb út éppen a másik ember.” Nem vagyunk eszköztelemek a bajokkal szemben, hiszen Krisztus ránk hagyta érintésének erejét, mert fontos volt számára, hogy megérintse a vakot, a bénát, a leprást – hívta fel a figyelmet Takáts István. Jézus érintésével megtanít minket a részvét erejére. „Igaz az a mondás, hogy legnagyobb bűneink nem gonoszságból fakadnak, hanem a mulasztásból. Hány elmaradt ölelés, bátorítás, mosoly miatt lesz szürkébb, élhetetlenebb az életünk? A részvét és az irgalom megtanít minket a jóság világformáló erejére.” Végül arra mutatott rá az érseki kancellár, érdemes elmélkedni azon, hogy „a szeretethez és a jósághoz is bátorság kell, a közönyhöz viszont nem.

Kívánom, hogy a mai találkozás segítsen a Krisztushoz vezető legrövidebb utat, a szeretetre éhes másik embert megtalálni. Gyógyítani a világot a részvét erejével, és bátornak lenni a jót választva, cselekvő, szolgáló szeretetet élve.”

A református egyház képviselőjében Závodi Zsuzsanna lelkész, az evangélikus egyház nevében Isó Zoltán lelkész szólt a sétálóutcán.

„Nem véletlenül nincsen ennek a szobornak még mindig otthona Budapesten. Nehéz feladat befogadni egy ilyen szobrot.

Provokatív. Nehéz. Súlyra is és érzésre is nehéz ez a szobor” – mondta köszöntőjében a szeretetszolgálat alelnöke, Vecsei Miklós, aki hozzátette, mindannyiunknak nehéz, mert „amikor a templomban egy pap vagy lelkész szépen beszél, akkor a koldus Lázár is olyan közeli a sebeivel, a kutyájával, még meg is könnyezünk. Ám amikor kijövünk a templomból, a lépcsőn undorító sebbel ül valaki, kicsit félünk a kutyájától, és megbotránkozunk az alkoholizmusán. Ezért

nehéz ez a szobor. Huszonhét éve foglalkozom hajléktalan emberekkel, és bevallom, hogy a tehetetlenségtől összeszorul a kezem, és néha a szívem is. Mert nem olyan egyszerű feltenni magunknak a kérdést, hogy »Tényleg te vagy az, Uram?« És az a jóléti páholy, ahol mi élünk, borzasztó távolságra van attól a világtól, amit Jézus bemutat nekünk. Itt, ebben a szoborban is.” A szeretetszolgálat alelnöke hozzátette, az alkotás előtt gondolkodva rádöbbenhet az ember, mennyire hosszú az út embertől emberig, de újra és újra el kell indulni egymás felé. Beszéde végén Vecsei Miklós részletet olvasott fel Lackfi János verséből, melyet a hajléktalan Jézus szobra ihletett.

SZOBROT ÁLLÍTOTTAK SZENT IMRÉNEK

Veszprémben az Árpád-házi szentről elnevezett téren mutatott be szentmisét Márfi Gyula érsek Takáts István kancellárral.

Az ünnepségen beszédet mondott Navracsics Tibor az Európai Bizottság kulturális, oktatási, ifjúságpolitikai és sportügyi biztos köszöntőjében kiemelte, Szent Imre a veszprémieknek nem csak jelképesen van jelen, hanem a város történetének alkotórésze. Lezsák Sándor az Országgyűlés alelnöke avató beszédében úgy fogalmazott: Szent Imre szellemi hagyatéka azt erősíti bennünk, hogy az igazság történelmi ereje és a szeretet hatalma irányítja nemzetünket.

A bronz alkotást Lantos Györgyi szobrászművész készítette el, melynek magassága talapzattal együtt 230 cm. A szobor leleplezése után Márfi Gyula érsek áldotta meg az alkotást.

A bronz mellszobrot a Lakiteleki Népiskola, valamint a Pannon Térség Fejlődéséért Alapítvány ajándékozta Veszprém városának.

HARANGSZENTELÉS NEMESVÁMOSON

Május 13-án ünnepelték világszerte a katolikus hívek Mária első fatimai jelenésének 100. évfordulóját. Az 1917 májusában kezdődő és 6 hónapon át tartó jelenések nagyban befolyásolták Európa vallási és politikai életét. A hihetetlen egyszerű körülmények között élő pásztorgyerekek olyan égből jövő üzeneteket adtak át a világnak, melyről nekik alig lehetett fogalmuk. A látókgyerekek legidősebbje, Lucia egyházi előljárói parancsára az üzenet és a történet egy részét írásba is foglalta. Két társát Jacintát és Ferencet a századik évforduló alkalmával avatta szentté Ferenc pápa a portugáliai Fatimában.

Eközben a nemesvámosi katolikus közösség itthon ünnepelt. Az ünnep alkalmával Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek megáldotta és felszentelte az épülő templom új harangjait. A legnagyobb harang, a fatimai Szűz Mária tiszteletére készült, 425 kg-os, a svájci Élő Rózsafüzér mozgalom adománya. A második harang Szent János nevét viseli, 325 kg-os, a harmadik harang Szent Domonkos harang 140 kg. A harmadik harangra rávezették: „Könyörögj érettünk és a község fiataljaiért!” Az eseményen részt vett Soltész Miklós egyházi, nemzetiségi és civil kapcsolati

tokért felelős államtitkár is. Köszöntőjében külön kiemelte egy épülő templom jelentőségét, benne a harang hívogató szerepét, valamint méltatta harmadik harangra készített fent idézett feliratot, amely a fiatalokért könyörög.

A harangok megáldása után énekszó és imádság keretében emelték fel a harangokat, majd az épülő templomban köszöntő műsort tartottak a veszprémi Szilágyi Katolikus Iskola harangegyüttesének részvételével, valamint a Nemesvámos katolikus fiataljaival. A műsort követően hálaadó szentmisét tartottak, majd kivonuláskor megszólaltak az új harangok.

Az eseményre sokan eljöttek, közel háromszázan. A környező községekből busszal és autókkal, de távolabbról is számtalan vendég érkezett. A helyi kis közösség nagyon sokat dolgozott az ünnep méltóságán. A helyi cserkészcsapat sok-sok fiatalja vállalt szerepet a műsorban, a szervezésben, lebonyolításban.

Miközben a templom épül, épül a közösség is. Jó ebben a folyamatban élni. A templom teljes befejezéséhez közel 250 millió forintba volna még szükség.

Gere Dávid Márk

ÚJ HARANG BAKONYKOPPÁNYBAN

2017. április 22-én dr. Mail József apát plébános, g. helynök a bakonykoppányi temetőben új harangot áldott meg. A harangot Scheck Kálmán Bakonykoppány szülőtte adományozta a falunak, a haranglábat pedig a Bakonykoppányi Német Nemzetiségi Önkormányzat állította. A harang megáldása előtt az Apát úr szentmisét mutatott be a bakonykoppányi Szent Borbála plébániatemplomban Horváth Tamás csóti plébánossal.

VAKÁCIÓ! NYARALÁS!

Végre kimozdulunk egy kicsit! Az idén nem akarunk, ... szeretnénk, de... nincs rá lehetőség.

Jézus ismeri a mai ember betegségeit! Ő látja, túlhajszolt életünket. Észreveszi kimerültségünket. Jézus szeret minket és tudja, hogy szükségünk van a pihenésre. Azt akarja, hogy mi is így nézzünk egymásra és segítsük egymást a nyári pihenésben is.

A világ azonban ott van a sarkadban akkor is, ha pihenésre vágsz. Nem állhatsz le, nem eshetsz ki a munkából, ezt még neked kell befejezned.... Hiába kegyetlen a világ! Nem hagy pihenni, el akarja hitetni veled, hogy az nem hasznos számodra. Jézus pedig megesis rajtuk a szíve. Egy pillanatra beláthatunk az ő lelkének igazi mélységébe, hogy minket értelmetlen emberekhez is szeretettel fordul. Pedig nagyon érzékeny az alkalmatlankodókkal szemben. Gondoljunk csak az éjszaka bezörgető szomszédra, vagy az özvegyasszonyra.

És én hogy viselkedem, ha pihenésemet „megzavarja” valaki?

Nem vesszük észre, hogy a „pörgés” mennyire központi helyet foglal el az életünkben. Most nincs időm! Sajnos nem érek rá! Sokszor házasársak nem hallgatják meg egymást, szülők nem érnek rá gyermekeikre figyelni. És mennyi „protokoll” mosoly, sebtében elintézt szeretet. Micsoda lehetőségeket hagysz ki ilyenkor!

Persze, hogy igazad van, amikor azt mondd, hogy neked jár a pihenés, mert valóban minden embernek joga van a kikapcsolódásra. Ezt az időt sokféleképpen eltöltheted. De ne felejtjük, hogy nemcsak a testünknek kell regenerálnia a pihenésben, hanem a lelkünknek is. Szükséged van arra, hogy pihenj testileg és lelkileg is!

Csak rajtad áll, hogy találasz-e lehetőséget a tartalmas pihenésre. Most a nyári időszakban talán kicsit furcsa a lelki töltökezésről beszélni, amikor sokan még a fizikai pihenésre sem tudnak időt szánni. Mert ők nem mozdulhatnak ki feladataik tengeréből, jaj, akkor mi lesz nélkülük! Testvérem tudat, hogy nem vagy pótolhatatlan?!

Jézus tudja, hogy mire van szükséged, és amikor kell meg is adja neked, legyen szó testi és lelki pihenésről, töltődésről vagy éppen a szeretet konkrét feladatairól. Amikor vigaszra van szükséged, megvigasztal, hogy el ne bátortalanodj. Olykor meg hagyja, hogy kicsit belekeveredj a világ rohanásába, hogy lelked zavarossá váljon. Így akar elvezetni az alázatra. Jézus szeretettel örökösödik feletted, hogy örök boldogságodat előkészítse! Van úgy, hogy munkára ösztönöz, van, hogy pihenni hív. Mindkettőre szükséged van! Akár dolgozol, akár nyári pihenésedet töltöd, vagy mások pihenését szolgálod, tedd azzal a szeretettel, amit Jézustól tanultál és meglátod a „csodát” életedben.

Manapság minden időnk, még a pihenésre szánt időt is görcsösen be szeretnénk osztani, hogy minél “eredmé-

nyesebb” legyen, minél több minden férjen bele. Hosszú autós konvojok alakulnak az utakon, mert „a rádió azt mondta”, hogy a héten igazi nyár lesz. Most kell mennünk! Rohansz, türelmetlenkedsz. A végén fáradtabb leszel, mint amikor elindultál. Engedd, hogy belső órád irányítson, és ne törődj az eredménnyel! Ez az idő aztán igazán rólad szól! Ne rohanj!

Tekints minden napot ajándéknak és bátran tedd azt, ami jólesik, amihez kedved van.

Még a családdal töltött szabadság alatt is engedj magadnak is szabad időt elmélkedésre, sétálásra, olvasgatásra. Engedj szabadidőt a családnak is, és ne erőltess rájuk minden vágyadat, mert biztos, hogy nekik is vannak elképzeléseik.

Nagyon sokat segít a lelki egyensúly erősítésében, ha kilépünk a monotóniából és olyan dolgokat teszünk, amikre máskor ritkán jut lehetőség. A szabad levegőn töltött idő, testmozgás, új élmények, látványok segítenek a kikapcsolódásban.

A szeretet és az egymásra figyelés ebben is szabaddá tesz. Gyakran tapasztalom, hogy agyonszabályozott szabadidőre azokban a családokban van szükség, ahol egyébként gondok vannak az egymásra figyelésben. Hányszor látni ragyogó időben vitatkozó szülőket, hisztiző kisgyermeket, mert nincs figyelmesség, egyetértés. Mert „még ide is el akarunk menni, azt is meg akarjuk nézni”.

Milyen jó kényelmesen sétálni, beszélgetni egymással, nevetni nagyokat, együtt sportolni, kirándulni (nem a bevásárló központba!), és közösen játszani. Nem csak a gyermekeknek! Mert, az embert emberré a játék teszi, és voltaképpen az ember minden ténykedésében játszik. Ez a játékoság életünk velejárója, sőt a játékoság az életnek abból a mélységéből származik, ami megelőz minden kultúrtevékenységet. A valóságnak abból a mélységéből ered, ahonnan az élet. Benne van a szabadság és az önkéntesség.

Vasárnap a szentmisében találkozni Jézussal, időt szánni a közös imádságra. Kirándulásod során nem csak kívülről meg nézni a templomokat, hanem belépve az ajtón elcsendesedni az Oltáriszentség előtt! Így értékes napokkal ajándékozta meg önmagad és szeretteidet. Feltöltődik újra a szíved és a lelked. Elcsendesedik a világ rohanása és zaja.

Felismertem, hogy a legfontosabb dolgok... (ezt a mondatot majd a nyaralás, pihenés, vakáció végén mindenki maga fogja kiegészíteni saját élményeivel).

Adjon Isten szép nyári pihenést és sok lélekemelő pillanatot!

Földi István atya

AZ ARANYKEZŰ PÜSPÖK

Báró Hornig Károly bíboros- püspök életét és munkásságát bemutató kiállítás nyílt a Szaléziánumban április végén. A kiállítás Hornig Károly halálának 100. évfordulójára emlékezve jött létre. A megnyitón Nagy Károly apát, kanonok, a Hornig által újjáépített Szent Mihály Bazilika plébánosa mondott köszöntőt. Szintén a főplébániához tartozik Hornig bíboros nyughelye, a Feltámadt Üdvözítő, népies nevén Károly templom, amelyet épp halálának évfordulójára újított fel a plébánia. A tárlatot Márfi Gyula érsek nyitotta meg, aki Hornig Károly életéről elmondta: a püspök tanulmányait Bécsben, Pesten és Budán végezte. Pappá 1862-ben szentelték. Később teológus doktorátust szerzett, és hittanár lett a budapesti egye-

temen. Veszprémi kötődése 1888- ban kezdődött, ekkor lett püspöke a városnak. 1912- ben X. Pius pápa avatta bíborossá. Munkásságáról még Márfi Gyula érsek elmondta, a Szent István Akadémia alapító tagja volt. Rendezte a papok fizetését, megújította a papnevelést, és segélyezésre is sok pénzt költött. Hozzátette, a bíboros szigorú, de nagylelkű ember volt, aki sokat dolgozott életében. Sok pozitív dolgot hagyott maga után, zárta megnyitó beszédét a főpásztor. Hornig Károly 1917. február 9- én, hetvenhat évesen halt meg. A megnyitón még közreműködött Zsilinszky Cecília, akinek zongorajátéka emelte az esemény fényét. A kiállítás augusztus közepéig tekinthető meg a veszprémi várban.

VÉLETLEN? SORS? GONDVISELÉS?

A Szaléziánumban május utolsó péntekén Takáts István érseki kancellár tartott előadást. Az életünk eseményeit szeretnénk összefüggésben látni, szeretnénk a történések mögött a mozgatóerőket megismerni és ezt a nagy összefüggést valamilyen módon megtalálni – mondta István atya. Az előadás nem adott konkrét választ, az üzenete az volt, hogy mindenkinek személyesen kell megtalálnia azt. Vajon a személytelen sors az, amely néha felemeli, néha eldobja az embert, személyesen szerető Isten gondviselése vezeti őt, vagy egyszerűen az élet része, hogy érkeznek

örömök és nehézségek, nem is kell ezek mögé látni – fejtegette a kérdést az előadó. István atya kiemelte, nem csupán személyes döntés, hanem az emberiség ősi problémája, hogy mi az, ami az események mozgatója. Az előadás során kitért a különböző kultúrák válaszaira a görögöktől a kereszténységen át a felvilágosodásig. A kereszténység a gondviselés hitével adja meg a személyes reményt, amely történelem fölötti távlatot ad az életünknek. A felvilágosodás a tapasztalati megismerést helyezi középpontba, a vallás, filozófia tágassága leszűkül az itt és most-ra. A jelenben az itt és most Európa hanyatlását, kultúrák, civilizációk összezapását üzeni, kimerülőben vannak a Föld anyagi tartalékai. A mai történelemszemléletet ezért jellemzi a félelem. Kiutat jelenthet, ha az ember újból végigtekinti ezeket a nagy nézőpontokat. István atya Szent Ágostont állította például a hallgatóságának, aki átélte a kultúra válságát, a Nyugatrómai Birodalom hanyatlását. Ekkor a pogányoknak, a keresztényeknek is megvolt a válasza a miértekre. Szent Ágoston azonban azt állította, hogy nem Róma örök, hanem a kereszténység, a keresztényeknek fel kell készülniük a Róma utáni időkre, mert küldetésük van az új világ számára is. Ehhez a látásmódra szükséges az a nézőpont, amely nem az itt és most-ba merevedik bele, hanem szélesebb távlatokat ölel fel.

KOMOLYSÁG ÉS JÁTÉK DIALEKTIKÁJA A LELKI ÉLETBEN

Komolyság és játék dialektikája a lelki életben - címmel Elekes Szende pszichológus és Bagyinszki Ágoston teológus, ferences szerzetes, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola tanárai előadást tartottak a Szaléziánumban.

"Az ember az a lény, aki rákérdez az élet értelmére" (Viktor Frankl)

Az előadás vizsgálta a bölcsességre törekvő ember próbálkozásait a keresztény hagyomány illetve a kortárs pszichológia elért eredményeinek tükrében. Az embert a könnyedség, az öröm, a komikum, a nevetés (homo ludens) másrészt a komolyság, a szenvedés a tragikum, a sírás jellemzi. Ez a kettősség az ember "alkotói szabadságában" élete formálásában válik valósággá. A komolyság és a könnyedség sikeres integrációja magunkban szükséges lépés az emberi érettség felé vezető úton

JÓTÉKONYSÁGI KIÁLLÍTÁS A SZALÉZIÁNUMBAN

A Veszprém-Főegyházmegyei karitásztól jótékonyági tárlatát nyitotta meg Szijártó László igazgató május 25-én a Szaléziánumban Karal Viola zongoraművész, grafikus alkotásaiból. A pozsonyi születésű, Burgenlandban élő zongoraművész, zenetanár, grafikus és jelmeztervező, Karal Viola, aki magyar, német és szlovák nyelven beszél, nemcsak alkotásain keresztül szeretne közelebb jutni Liszt Ferenc világához, hanem a róla és családtagjairól készült fényképek, portrék által is. Ezeket a portrékat azonban nem csupán szemléli, hanem belőlük inspirációt merítve készíti grafikáit, amelyek reprodukcióiból ezúttal harminc darabot a Karitásztól rendelkezőre bocsátott, hogy azokból tárlatot állítsanak össze jótékonyági célra. A kiállítás először Győrben volt megtekinthető, és most június 22-ig a Szaléziánumban nézhetik meg az érdeklődők, és hagyhatják adományukat a rászoruló családok javára, a művésznő szándéka szerint.

BEMUTATKOZOTT A VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG BORÁSZATA

Egy fotókiállítással egybekötött kiadvány bemutatóval népszerűsítették a Veszprémi érsekség borászatát Gizella ünnepén Veszprémben a Szaléziánumban. Az eseményen a borászat története mellett az érseki pincészet borait is megkóstolhatták az érdeklődők a Szaléziánum pincéjében. A szőlőbirtokokról érkező különleges minőségű miseborok a veszprémi érseki palota alatt húzódó 18. századi pincerendszerben várják a palackozást.

EGY MUNKÁSLÁNY ÖNFELÁLDOZÓ ÉLETE – BÓDI MÁRIA MAGDOLNA ÚTJA A BOLDOGGÁ AVATÁS FELÉ

Márfi Gyula veszprémi érsek vezetésével március 10-én a Vatikánban átadták a Szentek Ügyei Kongregációjának Bódi Mária Magdolna boldoggáavatási ügyének egyházmegyei eljárásban lezárt iratanyagát.

A huszonnégy éves Magdival 1945. március 23-án egy szovjet katonára végzett, miután a lány határozottan ellenállt a férfi erőszakos közeledésének. A Balaton-felvidéki munkáslány fiatalon megszakadt, krisztusi életéről Szakács Péter tapolcai plébánossal, a boldoggáavatási ügy püspöki delegátusával beszélgettünk.

– Püspöki delegátusként mi a feladata a boldoggáavatási eljárásban?

– Márfi Gyula érseket helyettesítettem azokban az esetekben, amikor a boldoggáavatási eljárást nem állt módjában személyesen vezetni. Emellett bírói funkcióim is voltak. Bírószáki elnökként az volt a feladatom, hogy bizonyítási eljárásokat, tanúkihallgatásokat, helyszíni szemléket vezessek. A bizottsági tagok segítségével megvizsgáltuk Bódi Mária Magdolna életét, erényeit és feltételezett vértanúságának körülményeit, tartalmát.

– Miért használja a „feltételezett” vértanúság kifejezést?

– Egyelőre nem övezhetjük vértanúnak kijáró tisztelettel Magdit, Isten szolgáját. Ez utóbbi cím annak jár ki, akinek példás élete vagy mártíromsága arra indítja a főpásztort, hogy vizsgálatot rendeljen el egyházmegyei eljárás keretében. A boldoggáavatási ügyek ugyanis úgy épülnek fel, hogy a vizsgálatok az egyházmegyében zajlanak, de a döntéseket a Vatikánban, a Szentek Ügyeinek Kongregációjában hozzák meg. A teológus szakértők előkészítő munkája után az ügy a bíborosok tanácsa elé kerül, és végső soron minden boldoggá avatandó személyről a szentatya dönt. Csak az ő pozitív döntése után beszélhetünk arról, hogy Bódi Mária Magdolna vértanú volt.

– Az ő boldoggáavatási ügyébe alaposan beleszólt a történelem is...

– Magdi 1945. március 23-án hunyt el Litéren, Mindszenty József pedig április 20-án tért vissza veszprémi püspöki székébe a nyilas fogságból. Négy napra rá elkezdődött az egyházi információgyűjtés Bódi Magdi ügyében. Mindszenty számára ugyanis fontos volt, hogy példaképet állítson a fiatalok elé. Amikor bíboros lett, Esztergomba került, s utóda, Bánáss László püspök folytatta az egyházmegyei eljárást, amely ötvennégy ülésből állt. Számos tanút kérdeztek ki, és az iratanyag fordítása is elkészült, már szállíthatták volna Rómába, amikor – 1952-ben, egy időben a veszprémi szeminárium feloszlásával – a kiküldés előtt eltűntek az iratok.

A kommunista diktatúra évtizedeiben nyilván szó sem eshetett egy fiatal lányt megerőszakolni akaró, majd ellene gyilkosságot elkövető szovjet katonáról.

A Bódi Magdi életéről szóló könyveket is elkobozták. Az eltűnt iratsomóról viszont tudtak, ez a rendszerválto-

zaskor kiderült az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának az 1960-as évekből származó aktáiból. Valami okból mégsem keresték a dokumentumokat.

1990-ben Szendi József püspök indította el újra az egyházmegyei eljárást, amely 2010-ben felgyorsult, amikor Nagy Károly, a Szent Mihály-székesegyház plébánosa megtalálta az iratköteget egy szekrényben, sok más, általános információkat tartalmazó plébániai dokumentum közé rejtve.

– Mostanra eljutott az ügyirat Rómába, a vatikáni egyházi előljárók kezébe került a döntés. A magyarországi hívek miként mozdíthatják elő a boldoggá avatás „sikerét”?

– Elsősorban az imáikkal. És tudom, hogy számosan meg is teszik ezt. Amikor érseki titkárként dolgoztam, sok levelet kaptunk, amelyekben a hívek beszámolnak arról, hogy számukra milyen nagy tanúságtétel Bódi Mária Magdolna élete, valamint, hogy kérték a közbenjárását, és segített nekik.

– Milyen esetekben kérték a közbenjárását?

– Olyan esetekben, amelyek szoros összefüggésben vannak az életével. Tudjuk, hogy szüzességének védelmében feláldozta az életét. Itt kell megjegyezni, hogy Magdi olyan hívő, erkölcsös és példamutató életet élt, hogy akkor is el lehetett volna kezdeni a boldoggáavatási eljárást, ha nem vértanúsággal fejezi be az életét. Sugárzó példa ma is: imádsággal átszőtt napjai hajnalban, fél hatkor szentmisével indultak a gyárban, mert „csak” hatkor kezdődött a műszak. Este az ágyánál térdelve, imádsággal fejezte be a napot. Egyik barátnője mondta: amikor együtt imádkoztak, úgy érezte, mintha Magdi ott se lenne, úgy átszellemlült. Lelki naplója sajnos eltűnt, de tudjuk, hogy mély imaélete volt.

Emellett nagyon szerette a munkáját. Tizennyolc évesen kezdett dolgozni a Nitrokémia üzemében, több műszakban. Odaadását, precizitását még a főmérnök is elismerte, a munkások közül talán egyedül ő volt az, akinek kalapot emelt. Kiválóságát ugyanakkor nem érezte a többiekkel. Nem volt fanatikus, szeretett kikapcsolódni, kirándulni a barátaival, a hittanosaival, vagy csak úgy, nézni a Balatont a kenesei löszfal tövében.

Odafigyelt másokra, önkéntes szolgálatot vállalt a plébánián, segítette a szegényeket, a betegeket, támogatta az alacsony sorból származó embereket, adományokat osztogatott, a védőitálnak szánt tejadagját mindennap elvitte egy beteg embernek. Örömet lelte abban, hogy másokat szolgáljon. Úgy vélem, a Gondviselés műve, hogy éppen most került az ügye a Vatikánba, mert Ferenc pápa karizmája, a szegények iránti elkötelezettsége közel áll ahhoz, amit Magdi tett.

– Milyenek voltak a családi körülményei?

– A szülei fizikai munkából éltek, cselédsorban. Nem

voltak gyakorló hívők, édesapja egyáltalán nem volt valóságos, a Miatyánkot is csak a lánya halála után tanulta meg. Magdi mégis komolyan vette a hitét, nem a körülmények nyomására, hanem egyéni elhatározásból.

Édesanyja felsőszopori származású, apja valószínűsíthetően hadifogoly volt, még az első világháború után maradt itt, folyékonyan beszélt oroszul és magyarul is, felvette a Bódi nevet, de papírjai nem voltak. A házasságot tehát nem lehetett anyakönyvezni, ezért Magdi nem lehetett szerzetes, bármennyire is vágyott erre. Mindezek ellenére nem siránkozott, hanem Isten iránti bizalommal élte az életét.

– Az elmondottak alapján Magdi tisztelői miben kérhetik az ő segítségét?

– Ahogy a már említett levelek is tanúsítják, a fiatalok azért fordulnak hozzá, hogy munkát találjanak. Mi, papok és szerzetesek a tisztasághoz, az Istennek szentelt állapot megerősítéséhez kérhetünk tőle segítséget, a házasság előtt állók a tiszta szerelemhez, a megfelelő társ megtalálásához. Az egyházi szolgálatot vállaló önkéntesek pedig az egyházközségek lelki életének fellendüléséért, azért, hogy kreatívan tudják közvetíteni Isten szeretetét.

Sokan a betegek gyógyulásért, erőért kérik őt, hiszen Magdi súlyos betegeket is gondozott, még ápolónői tanfolyamot is végzett.

– A róla szóló híradások megemlítik, hogy felajánlotta az életét a fiatalokért...

– Temesi József azokban az években Fűzfőgyártelepen szolgált káplánként, egy ideig ő volt Magdi lelkivezetője. Könyvet is írt róla. Ebben megemlékezik arról, hogy Magdival átbeszélte, mit tegyen „a szent tisztaság magasztos erényének védelmében”, ha a háborúban erőszakoskodnának vele és a lányokkal a katonák. Magdi Istennek tett szüzességi magánfogadalmat, és ezt kellett védelmeznie, de csak jogos önvédelemből tehetette, és nem kereshette a halált. Lelki vezetője tanácsát Magdi betartotta. Két esztendővel korábban a Pécelen végzett második lelkigyakorlata idején imádságában hősies kérést intézett „Krisztus királyhoz”, hogy fiatalon halhasson meg, és olyan halállal, amely hat a fiatalokra, és segíti őket abban, hogy megtalálják Krisztust.

1945 márciusában, amikor a front Litérhez ért, Magdi azt mondta a barátnőinek, érzi, hogy meg fog halni. Már terjedt a hír, hogy ahol a front átvonul, ott erőszakoskodnak a nőkkel. Magdi elhatározta, hogy ezt nem fogja hagyni. Pedig aki engedte, az életben maradt – ezt lehetett tudni.

Nem akart szándékosan meghalni, egyszerűen csak ellenállt az óvóhelyre behatoló orosz katonának, aki erőszakoskodni próbált vele. A katona erre úgy reagált, hogy nyolcszor rálőtt. A második lövésnél Magdi két karját az égre emelte, és ezt kiáltotta: „Uram, királyom, végy magadhoz.” Az utolsó golyó a szívét találta el. Ujjai a zsebében lévő rózsafüzért szorították. Életáldozata gyümölcsének tekinthető, hogy halála után tíz nappal szülei szüzességi házasságot kötöttek, az akkori, háborús állapotok közepette meghozott törvények szerint.

Magyar Kurir

Litéren Bódi Mária Magdolna vértanúságára emlékeztek április 22-én. Az ünnepség a temetőben a sírnál kezdődött, majd Márfi Gyula érsek vezetésével a dicsőséges rózsafüzért imádkozva a vértanúság helyére vonultak. Itt a megemlékezés folytatódott a szobornál, majd kezdődött az ünnepi szentmise, melyet Seregély István nyugalmazott egri érsek mutatott be háladásként azért, hogy a boldoggá avatási iratok már Rómában vannak. A szentbeszédet Kovács Gergely szentszéki posztulátor tartotta. A posztulátor elmondta, hogy hétfőn a Szentté avatási ügyek kongregációjában most először bontják fel az iratokat. Fontosnak tartja, hogy a sok száz folyamatban lévő boldoggá avatási eljárás között a szerzetesek, papok mellett egy egyszerű munkáslány ügye is megjelenhet.

A szentmise végén Bódi Magdi unokahúga is megemlékezett nagynénjéről.

Május 27-én került megrendezésre a veszprémi várban az egyházmegyei hittanos találkozó. Mikor odaértünk már nagyon vártam, hogy részt vegyek a programokon és megtudjam a hittan verseny eredményét. A barátnőmmel megegyeztünk, hogy ugyanazokon a programokon veszünk részt.

A regisztrációkor ajándékokat is kaptunk: egy rózsafűzér karlancot, egy zöld táskát, benne ásványvízzel és müzliszelettel. Az a zöld tornazsák annyira megtetszett, hogy hétfőn már abban vittem a tornafelszerelésemet az iskolába. A szentmise 10 órakor kezdődött, amit Érsek atya mutatott be a jelen levő atyákkal. Nagyon tetszettek a gitáros énekek és örömmel láttam, hogy megtöltötték a székesegyházat a diákok. Érsek atya prédikációjából az ragadott meg, amikor elmondta, hogy sokszor a gyerekek „térítik meg”, viszik közel a szüleiket Istenhez. A mise után megtudtam, hogy a hittanversenyen a 6. évfolyamosok csoportjában 3. helyeztem lettem. Nagy megtiszteltetés volt, hogy személyesen Érsek atyától vehettem át az oklevelet, meg az ajándékot. Közben rájöttem, hogy már akkor is nyertem, amikor kitöltöttem a feladatlapot és beadtam. A mise után kapott szendvicsek nagyon ízletesek voltak. (én is pont ilyent hoztam otthonról) A délutáni programok a vár területén voltak. Jó volt látni a sok turista között a zöld hátizsákos társaimat, akikkel nem is ismertük egymást, de mégis egymásra mosolyogtunk, mert a hátizsák miatt tudtuk, hogy a hittanos találkozó résztvevői vagyunk.

Az első programom az Érseki Könyvtárban volt, amin jó volt megtudni, hogy a könyvek valamilyen formában kapcsolódnak szülővárosomhoz, Sümeghez is. A második programom az ostayasütőben volt. Már régóta kíváncsi voltam arra, hogyan készül

az ostya, amit a nénik nagyon részletesen és kedvesen elmondtak és én is láthattam. Mielőtt kimentem volna, kaptam egy nagy egész ostyát, amin különféle keresztény szimbólumok voltak. Mivel a harmadik program kezdetéig még volt időm, be mentem a borospincébe is. Az a hordó, amibe a gyerekeket meg a nőket elbújtatták nagyon nagy volt, és én nem szerettem volna benne elbújni. Amikor vizet kellett hébérrel szívni és egy fiú teljesívtá, nagyot néztem, mert szerintem én nem tudtam volna ezt megcsinálni.

Végül megnéztük a Pillangócirkusz című filmet a Szaléziánumban

(„ÉRSEKI MULTIPLEX”) Nagyon tetszett a film, érdekesen mutatta be, hogy a végtagok nélkül született fiatalember élete akkor lett szép, amikor megtalálta az élete értelmét. Amit utána elmondtak a filmről, segített, hogy más szemszögből is értelmezem a filmet:

„Az élet nem egy probléma, amit meg kell oldani, hanem egy műalkotás, amit valóra kell váltani.”

Utolsó programként a Szentháromság szobor előtt kihirdették a foci bajnokság eredményét. Jó volt látni a fiúk örömét, amikor átvették a helyezésekért kapott érmeiket. A találkozó egy rövid áldással fejeződött be a Szentháromság szobor előtt.

Nagyon örülök, hogy részt vehettem ezen az eseményen, sok élménnyel tértem haza és nagyon jól éreztem magam. Köszönöm a szervezőknek és a hitoktatóknak ezt az élményt!

*Készítette: Szalai Csenge
6.B, Sümeg*

Hittanos találkozóra gyűltek össze a Veszprémi Főegyházmege fiataljai május 27-én, a veszprémi várban. A közel ötszáz résztvevő, a közösségi élményen túl színes programok és nemes versengés részese volt.

A találkozó főpásztori szentmisével vette kezdetét a Szent Mihály Bazilikában, amelyet Márfi Gyula érsek mutatott be a hittanosokkal érkezett atyákkal. A főpásztor homíliájában arra hívta fel figyelmünket, hogy jóra törekvésünkkel hogyan lehetünk – kicsinységünk ellenére – a végtelen Isten ajándéka környezetünk számára. A résztvevők egy rózsafüzér karkötőt kaptak ajándékba, melyeket Érsek atya a szentmise végén megáldott.

A szentmise után a főegyházmegei levelező hittanverseny és rajzpályázat eredményhirdetése következett. A több száz pályázó közül kikerült helyezettek Érsek Úrtól vehették át a Veszprémi Főegyházmege, a Keresztény Szülők Alapítványa és a Szaléziánum Érsekségi Turisztikai Központ által felajánlott díjakat.

Ezután a veszprémi vár felfedezésére indultak a találkozó résztvevői. Beleltek az érsekség borospincéjébe, varrodájába és az ostyasütőbe. Lemehettek a várhegy gyomrába vajt régi várbörtön mínusz harmadik szintjéig, majd a tűztoronyból csodálhatták meg a várost és a Balatont. A Szaléziánumban a tárlatvezetés mellett gyertyamártás, hegedűműves és felpróbálásra kikészített korhű ruhák várták őket. A Boldog Gizella Főegyházmegei Gyűjtemény is külön tematikus tárlatvezetésekkel várta az érdeklődőket az Érseki Palotában, a várbeli templomokban, kápolnáknban és a múzeumban. Ezzel párhuzamosan lezajlott a Főegyházmegei Labdarúgó Kupa a Davidikum Kollegium udvarán.

A programot lezáró gyors eredményhirdetés és díjkiosztó után Felker Zsolt hitoktatási referens atya áldásával és számos élménnyel gazdagodva térhettek haza a fiatalok.

*Tisztartó Dávid,
a Hitoktatási Konzultációs Iroda vezetője*

Takács Lúcia 11.o.

Pápa, Reformatórium gimnázium

*November volt, borongós és hideg,
Anyu és én a boltba tartottunk éppen.
A zord esőfelhők elborították az eget,
Anyu szólt: - Gyorsan kicsim, siess.*

*Lépteinket szaporítottuk, anyu kézen fogott,
Így szaladtunk ketten, messze volt még a bolt.
Az esőcseppek hangos kopogásba kezdtek,
A templom márványlépcsőit pocsolya lepte be.*

Hiába futottunk úgy, a vihar utolért,

Egy házikó eresze volt számunkra menedék.

*Egy pillanat volt az egész, mire most is úgy emlékszem,
Akárcsak kislányként, a magam gyermeki hitével.*

*Hirtelen, nagy fényesség borított el mindent,
A heves zivatar, ahogy jött, úgy el is ment.*

*Anyu kezét szorítva, félénken az égre tekintettem,
Ahol kis Jézust, Máriát és Józsefet pillantottam meg.*

*Reszkető testem egyszerűen megnyugvásra lelt,
Nem féltem már, hiszen éreztem: szeretnek.*

Anyu ijedten rám kiáltott: - Istenem, most mi lesz?

Suttogtam: - Ne félj, anyu, itt vagyok veled.

Minden útonálló tátott szájjal az égre meredt,

Miért rettegnek ennyire, nem étem...

Láttam, ahogy Mária két kezét félénk emelve,

Áldást mondd a riadt emberekre.

Senki sem tudta, csoda volt, netán egy álom?

De én hiszem, hogy egy pillanatra ismét földre szállt a Megváltó.

Horváth Anna 3. o.

Tapolca, Nagyboldogasszony R. K. Ált. Iskola

Schvets Jázmin Mónika 2.o.

Tapolca, Nagyboldogasszony R. K. Ált. Iskola

Kállay-Sárfy Nóra 1.o.

Tapolca, Nagyboldogasszony R. K. Ált. Iskola

Sabján Hanna 5.o.

Tapolca, Nagyboldogasszony R. K. Ált. Iskola

Kukla Rebeka 7. o.
Halimba

Németh Laura 6. o.
Nyirád

Pető Mónika 11. o.
Pápa, Reformatívus gimnázium

*Történt egyszer,
régés régen egy
nagy nagy csoda,
melyet kicsi is nagy
rémülten s ámulatba
ejtve tudhatott
a magáénak.*

*Ígéretet tett nekik,
ó, de mily nagyot.
mily csodás helyen,
megtörtént a napcsoda,
tengernyi ember láttára.
Három pásztorgyerek
jósolta e csodát,
mely valósággá vált.*

*Csoda! Csoda!
Rebegt mindenki,
még az is, aki hitetlenül
igyekezett a csoda színhelyére.
Ez volt a Rózsafüzér
királynőjének utolsó jelenése,
létezését már senki
sem tagadhatja meg.*

*1917. július havának
13. napja, ejj de rég
is volt már.
E napon három kis
aprócska gyermeknek
megjelent a boldogságos
Szűzanya.*

*A csoda kezdetén
esett az eső, majd
az ég patyolat tiszta
lett, s betöltötte
a Nap sugárzó fénye.
S jajj! Hirtelen
mintha zuhanna!*

*Mindenki megijedt,
úgy érezték itt a
világvége.
Jóslatuk viszont hamis
volt, szó sem volt erről,
esőáztatta ruhájuk
nedvessége egy pillanat
alatt megszűnt.*

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT

Május 1-től május 6-ig Fuchs Tibor atya vezetésével indult zarándoklat az ajkai Jézus Szíve Plébániáról a Szűzanya 19. századi jelenésének helyére, a franciaországi Lourdes-ba.

A lourdes-i Massabielle-barlangban a Szűzanya által fakasztott forrás vizében sok csodás gyógyulás történt az idők folyamán, manapság is lehetőség van a kialakított medencékben megfürödni benne. Az ivókutakból pedig ivásra vagy elvitelre is lehet vizet vételezni. Este gyertyás körmeneten vettek részt, amely a jelenési barlangtól indul és megkerüli a templom előtti hatalmas teret, miközben a sokaság együtt imádkozza a rózsafüzért és Mária énekeket énekel. Csodálatos volt látni a sok gyertyát, ahogy az „Ave ave ave Maria” refrénre a magasba emelkedtek és különböző nyelveken együtt kérni a Szűzanya közbenjárását.

Második lourdes-i napon egyedülálló élménnyel lettek gazdagabbak, ugyanis a Massabielle-barlangnál magyar nyelvű Szentmisén vettek részt, melyet a veszprémi Szent Mihály Bazilika éppen Lourdes-ban tartózkodó plébánosa, Nagy Károly apát, kanonok mutatott be Fuchs Tibor atyával. Szombaton késő este érkeztek vissza Ajkára sok-sok élménnyel, kegyelmekkel gazdagodva.

SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY VETÉLKEDŐ

Szent László király, segíts! Városi történelmi vetélkedő az ajkai katolikus iskolában.

Ebben a tanévben április 20-án került megrendezésre immár ötödször az iskola történetében névadónk tiszteletére az István király és kora városi történelmi vetélkedő, amelynek témája: Szent László király, segíts!

Ebben az évben a kormány és a katolikus egyház is meghirdette a Szent László-évet, így iskolánk is Szent László király életművével foglalkozott a vetélkedőben. Szent László király volt az első király az Árpád-házban, aki összefogta a közép-európai népeket. Tudjuk, hogy Lengyelországban született, Erdély védőszentje, Zágrábban püspökséget alapított, Nyitrán hunyt el, tehát a lovagkirály összekapcsol lengyelt, magyart, szlovákokat és horvátot. Életművéről ezzel a vetélkedővel szeretnénk volna megemlékezni.

A versenyre való nevezést március végén hirdettük meg. A csapatoknak egy pályaművel, Szent László király hermájával, annak rajzban, festményben való elkészítésével kellett nevezni. A vetélkedőn 3 iskola vett részt, összesen hét csapat indult a megmérettetésen. Az iskolák névsora: Fekete István- Vörösmarty Mihály Általános Iskola és Gimnázium, Laschober Mária Német Nem-

zetiségű Általános Iskola, Bródy Imre Gimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola. Igen szép, hiteles, alapos témaismerettel rendelkezve készítették el a diákok a pályaműveket, amelyekből a helyszínen kis kiállítást is rendeztünk.

A gyerekek tudását magas szakmai színvonalú zsűri értékelt. A zsűri tagjai: Kersner Istvánné, az iskola nyugdíjas magyar-történelem szakos tanára, Horváth Csaba, a magyarpolányi Német Nemzetiségi Általános Iskola magyar-történelem szakos tanára, valamint Reitter István, iskolánk hittanára. A vetélkedőt Lászlóné Szeghalmi Stella, iskolánk magyar-történelem szakos tanára vezette.

A kérdéseket Timár Andrea történelem-angol szakos tanárnőnk és Lászlóné Szeghalmi Stella állították össze.

A vetélkedő résztvevőit és a vendégeket iskolánk igazgatója, Rieder András köszöntötte. Iskolánk 6. osztályos tanulói egy szép, Szent László királyról szóló verset szavaltak el, emelve az esemény ünnepi hangulatát.

A feladatok érintették a témakör legfontosabb pontjait. Szerepelt a feladatok között Szent László királyról szóló legenda felismerése, egy másik feladatban el kellett mesélniük az általuk kihúzott legenda tartalmát. Kapcsolódott feladat Szent István király szentté avatásához, amelynek során filmbejátszás után kellett válaszolni a kérdésekre. Foglalkozott a vetélkedő Szent László király életével, és a gyerekeknek egy történelmi totóban kellett számot adniuk tudásukról. Végül a gyorsaságot, Szent László király munkásságának ismertét igényelték a villámkérdések, amelyek eldöntötték a versengés menetét.

A vetélkedő győztese a Bródy Imre Gimnázium I. csapata lett.

A zsűri elnöke a délután zárásaként értékelt a diákok és a felkészítő tanárok munkáját, rávilágítva Szent László király jelentőségére. Kifejezte elismerését a tanulók alapos felkészültségének, a felkészítő tanárok munkájának.

Iskolánk igazgatója végül megköszönte a diákok, a felkészítő tanárok, a zsűri és a versenyt létrehozó kollégák munkáját és abban a reményben búcsúzott a résztvevőktől, hogy jövőre újra találkozunk.

Timár Andrea történelem-angol szakos tanár

RANOLDER NAP KESZTHELYEN

2017. május 12-én pénteken a „Ranolder Nap” keretében emlékeztünk meg iskolánk névadójának, Ranolder János püspöknek közelgő születésnapjáról. Tódor Szabolcs káplán által celebrált ünnepi szentmisét követően az alsó tagozatos gyermekek részére 7 helyszínen zajlottak az események. Az aulá-

ban található emléktábla és a Ranolder emlékszoba „kincseinek” megtekintése után környezetvédelmi vetélkedőn sajátíthattak el ismereteket az év vadvirágáról. Ranolder püspök életéről, munkásságáról olvashattak, majd fejtettek keresztrejtvényt a diákok. Tangram-kirakó és arcfestés is színesítette a délelőtti programjait, valamint sport-ügyességi vetélkedő és mesehősök felismerése – zene alapján.

A felsős diákok és tanárok a tízórai szünetet követően a Helikon Strandra sétáltak le, ahol a 379. sz. Feltámadás Cserkészcsapat Nagy Tamás és Karacsi Gábor vezetésével fogadta őket. A csapatokat 10 állomáson várták különböző érdekes és mulatságos, ugyanakkor közösségépítő feladatok. Nagy sikere volt a Balaton vizének kanalizálásának, az autótólásnak, a cipőfelismerésnek, az „aknakeresésnek”, „síelésnek” is. A délelőtti cserkészjátékokkal zárult. A vidám, jó hangulatú program szervezéséért köszönet a cserkészeknek!

Zalavári és Zalaapáti bencés és nemzeti értékek megmentésére szervezett konferenciára került sor 2017. május 18-án. Szent István király 1019-ben alapította újjá Zalaváron a Szent Adorján tiszteletére létrehozott bencés monostort, mely 1702-ig állt Zalavár-Várszigeten. A felrobbantott monostor újjáépítésére nem került sor, a török kiűzése után a bencések Zalaapátiban építették újjá monostorukat, mely nevében (Zalavári – Szent Adorján) vitte tovább egykori örökségét.

A közeledő ezer éves évfordulóra hívta össze a két település polgármestere a konferenciát, hogy partnereket keressen a millennium méltó megünneplésére. A konferenciát Horváth Ildikó zalavári polgármester köszöntőjét követően Dr. Várszegi Asztrik c. püspök, pannonhalmi bencés főapát nyitotta meg.

Az apátság történelmi "újtját követve" a konferencia az egykori Zalaapáti Bencés Monostorban folytatódott, ahol Bóka Tibor Zalaapáti plébános és Takáts István, a Veszprémi Érsekség kancellárja köszöntötte a résztvevőket. A bencések zalaapáti történetét Dr. Zágórhidi Czigány Ákos ismertette, míg a konferencia összefoglalásaként a jövőre vonatkozó terveket Vincze Tibor zalaapáti polgármester foglalta össze.

OVISOK VOLTAK A VENDÉGEINK

Évek óta, tanév végén vendégül látjuk a plébánián az óvodásokat Nagyesztergáron és Jásdon. Először a templomban imádkozunk, megnézzük a templom értékeit/érdekességeit. Majd a plébánián Csomay Tünde hitoktató vezetésével játszottak a gyerekek, mely mindig nagy öröm nekik. A játék után megnéztük a plébániakert növényeit. Ezután a nagymamák süteményeit kóstolták meg a gyerekek. Kifáradva, de jókedvvel indultak vissza az oviba.

Primász G. Róbert OCist

BÁTHORYSOK CSÍKSOMLYÓN

Báthory iskola 7. évfolyamos diákjai, hittanosai a Határtalanul kirándulás keretében elzarándokoltak a csíksomlyói Szűz Mária szoborhoz, mely híressé tette a templomot. A szobor Napba öltözött asszonyt ábrázol, akinek lába alatt a Hold, feje körül tizenkét csillagból álló koszorú látható. Királynőként a fején korona, jobb kezében jogar, bal karján a szintén koronás kis Jézus foglal helyet. A festett faszobrot a középkori székelyföldi szobrászművészet remekéeként tartják számon a művészettörténetben.

REGIONÁLIS SZERETETLÁNG TALÁLKOZÓ

A pápai imacsoporttal Regionális Szeretetláng Találkozót szerveztünk Pápán, a Szent István első vértanú templomban, május 1-én. Dr. Mail József apát úr szíves fogadtatása és bevezető gondolatai után Mészáros Domonkos atya, a Szeretetláng Mozgalom magyarországi lelkipásztori tanácsadója nyitotta meg a találkozót. Kindelmann Győzőnek, aki a Szent István Társulat főszerkesztője, zeneszerző, író és nem mellesleg a Szeretetláng Mozgalom nemzetközi koordinátora, pezsdítő gitáros énekével indult a nap.

SPÁNYI ANTAL PÜSPÖK ELŐADÁSA PÁPÁN

Spányi Antal székesfehérvári püspök tartott előadást Kaszap István boldoggáavatási eljárásának jelenlegi állásáról a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége (KÉSZ) pápai csoportjának május 11-i összejövetelén, a Jókai Mór Városi Könyvtárban.

Spányi Antal elmondta, mindig szívesen beszél Kaszap Istvánról, hiszen ő a mai fiatalság példaképe is, akitől sokat tanulhatunk. A püspök a hitvalló papnövendék életútját ismertetve rámutatott: bár nem sikerült megvalósítania álmát, hogy jezsuita szerzetes legyen, Kaszap István csodálatos példát mutatott a hit megélésében és nagy lelki erőről tett tanúságot.

ÚTINAPLÓ MANILÁBÓL

Bazsik Ádám és Huszár Domonkos voltak a vendégei a Nyitott szívvel Isten tenyerén című katolikus előadássorozat májusi összejövetelének, melyet a pápai Szent Benedek Plébánián tartottak. Fiatalok, lendületesek, optimisták és elkötelezettek, hiszik, hogy munkájuk nyomán talán jobb lesz a világ. Legutóbb Manilában jártak, hogy filmet forgassanak nehéz sorsú fiatalokról és az őket segítő szerzetesnővérekről. Ők a ShoeShine – olvasható róluk a honlapjukon. A filmmel járják az országot, így örömmel vették a felkérést, hogy Pápára is ellátogathattak, bemutatva ezzel a film üzenetét, amiért érdemes megnézni.

BOB HERCEG ELŐADÁS A SZENT MIHÁLY SZOBORÉRT

A veszprémi Petőfi Színház Bob herceg című előadásának főpróbájának bevételét a felállítandó Szent Mihály szobor támogatására ajánlották fel.

A előadás előtt Oberfrank Pál igazgató és Nagy Károly apát kanonok plébános mondott köszöntőt és mutatta be a szobrot. A nézők között jelen volt Madarassy István ötvös szobrász művész, a szobor készítője.

Az idei esztendőben éppen 25 éve annak, hogy először megrendezték a Szent György-Hegyi Napokat. A rendezvénysorozat az elmúlt évek alatt egyre nagyobb népszerűsége tett szert nemcsak magyarországi, hanem nemzetközi viszonylatban is. Az ország számos pontjáról és külföldről is szép számmal érkeznek a szakmai napra éppen úgy, mint a bortúrákra vagy az ünnepélyes záró Szentmisére. Az ünnepélyes megnyitó április 25-én volt, amelyet borverseny követett. Másnap a hegyi kápolnáké volt a főszerep: a Szakrális Nap keretében

a résztvevők Cséry Gergő nemesgulácsi plébános vezetésével bejárták a Szent György-hegy kápolnáit. Az immáron három éve megrendezésre kerülő Szakrális Napon a közel 120 érdeklődő vett részt. Csatlakoztak a tapolcai Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskola tanulói közül is néhányan, tanáraik vezetésével. Az útvonalat, kb. 10 kilométert a régi hegyi ösvényeken, dülő utakon és olykor a szőlő-rendek között tették meg a résztvevők. Az utolsó állomásnál a Lorettói litánia eléneklésével, majd a Hegymagasiak jóvoltából agapéval zárult a nap. Vasárnap a Szent György Napok lezárásaként ünnepélyes felvonulással indult a menet a Hegymagasi kultúrháztól a Szászi Pincéig, ahonnan rövid felfrissülés után a Búzaszentelési körmenet indult a Lengyel-kápolnáig. Útközben a négy égtáj felé imádkozva fordultak a hívek Isten irgalmához, hogy áldja meg vetéseinket és ültetvényeinket és adjon kedvező időjárást a termés beéréséig. Az Szent György-Hegyi Napok jubileumának koronájaként a Lengyel-kápolna előtti szabadtéri oltárnál Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek mondott ünnepi Szentmisét. Érsek Atya szentbeszédében Szent György vértanú hitét állította követendő példaként a mai ember számára is. A Szentmise után Cséry Gergő atya megköszönte, hogy érsek úr elfogadta a felkérést a szentmise bemutatására, majd megkérte a főpásztort a kenyér és a bor megáldására.

CSÍKSOMLYÓRA ZARÁNDOKOLTAK AZ ALSÓÖRSI ÉS SZENTKIRÁLYSZABADJAI HÍVEK

A 450 évvel ezelőtti kérés jegyében tartották az idei pünkösdi zarándoklatot Csíksomlyón.

A búcsú mottója a következő volt: „Tarts meg minket őseink szent hitében!”

Az alsóörsi és szentkirályszabadjai zarándokok az idei évben részei lehetnek a lélekemelő eseménynek, melynek értékét tovább növelte két-két testvértelepülés – Alsóörs és Málnás, valamint Szentkirályszabadja és Csíkszentkirály – híveinek találkozása. A szombati csíksomlyói búcsúi szentmisét követően a zarándokcsoport ellátogatott a Nyerges – tetőre, ahol 1849. augusztus 1-én Gál Sándor tábornok Tuzson János őrnagy vezetése alatt kétszáz honvédjére bízta a csatát. Pünkösöd vasárnapját szentmisével ünnepelték a zarándoklat résztvevői, akik ezután ellátogattak a Szent Anna-tóhoz és a Szent Anna Kápolnához. A Nemzeti Összetartozás Napján, június 4-én ökumenikus istentisztelettel és facsemete ültetésével fejezték ki összetartozásukat a jelenlévők. A Nyerges – tetőről származó fenyőcsemetét a trianoni békediktátum évfordulóján felvidéki termőfölddel látták el, és a Balaton vizével öntözték meg. A testvértelepülések találkozájával egybekötött zarándoklat ünnepi vacsorával zárult.

Kiss János

zalabéri plébániai kormányzó

életének 65., áldozópapságának 40. évében 2017. március 12-én a Keszthelyi Kórházban hosszú betegség után szentségekkel megerősítve elhunyt.

Holttestének beszentelése március 16-án, du. fél 3-kor lesz Keszthelyen, a Kármelita templomban. Paptestvérünkért március 25-én, 10 órakor a balatonszentgyörgyi templomban mutatunk be engesztelő szentmisét, ezt követően a helyi temetőben helyezük örök nyugalomra.

Elhunyt paptestvérünk 1952. július 11-én született Balatonszentgyörgyön. 1977. június 23-én szentelték pappá Veszprémben. Ezt követően káplánként működött Sümegesehiben (1977–78), Nagyatádon (1978–83), plébánosként Csokonavisotán (1983-87), adminisztrátorként Noszlopon (1987). 1987-ben külföldre távozott, és a melbourne-i magyarok plébánosa lett. Hazatérte után plébániai kormányzó volt Zalabéren 2006-tól (2011-től oldallagosan ellátta Zalavéget és Tekenyét is.) Veszprém, 2017. március 16.

„Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog.”
(János 11,25)

ÜNNEPEK ÉS HÉTKÖZNAPOK KÜZDŐTERÉN AZ EGYHÁZ

*Kozma Imre atya
az MMSZ veszprémi csoportjával találkozott*

1996 tavaszán a Magyar Máltai Szeretetszolgálat veszprémi csoportjával találkozott a Davidikumban Kozma Imre atya, a szervezet vezetője, aki beszámolt a szolgálat aktuális feladatairól, s szólt azokról a problémákról, amelyek gyakran nehéz helyzetek elé állítják tagszervezeteiket. A karitatív szervezetek munkája minden országban – akár jóléti, akár kelet-európai államról legyen is szó – nélkülözhetetlen, mutatott rá. Az állam ugyanis sehol sem tudja teljesen feloldani azokat a gondokat, amelyek a lakosság elszegényedéséből, talajvesztéséből, az idősek, a betegek gyakori elmagányosodásából fakadnak.

Sajnos, ahogy éleződött a politikai helyzet, és eldurvultak a parlamenti csatározások a szociálliberális államvezetés és az ellenzék között, felbukkantak olyan közéleti események, amelyek egyházi és nemzetpolitikai vitáknak, támadásoknak célpontjává lettek. Ebben az időben az Igen című országos katolikus lap például egy riportjában Faddy Othmár ferences atyának egy kisczardapárti gyűlésen elmondott „idegeknek ellen uszító” beszédével foglalkozott.

Faddy Othmár ferences atya beszéde Tapolcán

A cikkben Várnai Jakab tartományfőnök élesen elhatárolódott szerzetestestvére úgymond „méltatlan megnyilatkozásaitól”. Sajnos, a megdöbbentő beszéd szinte szó szerint megisméltódott egyházmegyénkben is Tapolcán, ahová egyes politikai körök meghívására érkezett az atya, s március 15-e kapcsán a temetőben a magyar hősök emlékezve mondta el a keresztnyek felelősségére vonatkozó felkavaró gondolatait.

Áprilisban, a fennállásának milleniუმát ünneplő Pannonhalmi Bencés Főapátság a székesfehérvári, veszprémi, szombathelyi és győri egyházmegyéből érkezett katolikus fiatalok regionális találkozásának adott otthont. Szent Pál Filippiekhez írott leveléből vett idézet („nekifeszülök annak, ami előttem áll” – 3,13.) volt az együttlét mottója. Bíró László, kalocsa-kecskeméti segédpüspök a honfoglalás millicentenáriuma és Pannonhalmi milleniუმa jelentőségére utalva gyűjtő hangulatú nyitó előadásában a gyökerek keresésére, a magyarságtudat megőrzésére buzdított. Fontos, hogy a fiatalok képesek legyenek eldönteni, mi az, amit a múltból, a hagyományokból meg kell tartani, vagy akár újjáéleszteni, ami örök érték, s mi az, amit el kell vetni. Rámutatott: a mai magyar társadalom elvesztette Istent, és ezért téves utakon különböző szellemi pótlékokat keres. Fel kell tennie a kérdést kinek-kinek lelkiismeretvizsgálóan: Vajon képes volnék-e áldozatokra is Krisztus követésében, vagy csak távoli, elmosódott eszme számomra az Úr s a vallás? A délután folyamán csoportbeszélgetések keretében vitatták meg a kérdést. Az ünnepi záró misét Szendi József veszprémi érsek és Konkoly István szombathelyi püspök celebrálta.

Május végén szomorú hírről adhatott hírt a megyei napilap és az egyházi sajtó: Elhunyt Pászthory György Valter bencés atya – aki a rendszerváltás kezdetén, 1989 július elejétől lett a tihanyi közösség plébánosa, s aki Lövey Félix atyával érkezett az apátságba, hogy ott a szerzetesi életet újratereítsék, s akit 1994 őszén súlyos betegsége miatt rendje felmentett szolgálata alól. A tihanyiak jól ismerték, szerették Valter atyát, becsülték nemes konokságát, amellyel az apátság visszaállításáért, s a '60-as években megszentégtelenítő módon lerombolt egykori tihanyi kálvária újbóli felállításáért harcolt. Szolgálata idején újjáélelt

Harangszentelési ünnep Balatonvilágoson

a cserkészlet a településen, s számos népi vallásos hagyomány újjáélelt (például a Szállást keres a Szent Család hagyománya Karácsony előtt). Az atyát júniusban a tihanyi bencés apátsági templomban helyezték örök nyugalomra.

Szép ünnepe volt az év tavaszán Balatonvilágosnak is, ahol a temetőben új harangot szenteltek fel, áldottak meg az egyházak lelkipásztorai, Reichardt György plébános és Vajda János református lelkész. A harangszó húsvét üzenetét hirdeti, az örökkévalóságra utal, előrejelzése annak a mennyei harsonának, amelynek szavára a halottak feltámadnak, hangzott el.

„Az emberi szív nem lehet meg vidámság nélkül” – ezt a mottót tűzte a Nyugat-dunántúli Kolping-régió hagyományos kulturális szemléje elé, az alapító Adolph Kolping szellemében. A találkozó résztvevői, kultúrscsoportjai a Padányi Gimnázium színpadán mutatkoztak be. Korinek Attila, a veszprémi csoport vezetője köszönetét fejezte ki a rendezvény támogatóinak, elsősorban a veszprémi városi önkormányzatnak. A kulturális bemutaton felléptek többek között a berhidai néptáncosok, a várapalotai Pastorál kórus, az alsópáhoki dalárda, a veszprémfajszi énekkar, a pápaiak versmondói, zalaegerszegi ifjú dalosok. (Folytatjuk.)

Toldi Éva

*Pászthory Valter atya (balról)
Lövey Félix atyával a Szállást keres a Szent Család
hagyományápoló eseményén*

ELSŐÁLDÓZÁSOK

Május-június az elsőáldozások és a bérmálások időszaka. A Veszprémi Főegyházmegyében is számos gyermek vette magához először az Oltári-szentséget, valamint nagyon sok fiatal részesült a bérmálás szentségében. Köszönjük a lelkipásztoroknak, illetve a hitoktatóknak, hogy megosztották velünk egyházközségük ünnepi pillanatait.

Badacsonytomaj

*Ajka - Szent István Király Római Katolikus
Általános Iskola*

*Ajka - Szent István Király Római Katolikus
Általános Iskola*

Alsóörs

Balatonalmádi

Balatonfőkajár

Berhida

Csajág

Cserszegtomaj

Gyulafirátót

Káptalanfa

*Keszthely - Ranolder János Római Katolikus
Általános Iskola*

Kolontár

Küngös

Nemesapáti

Nemeshany

Ősi

Pápa - Szent Anna Plébánia

Pápa - Szent Benedek Plébánia

Pápa - Szent István Vértanú Plébánia

*Pápa - Szent István Római Katolikus
Általános Iskola*

*Pápa - Szent István Római Katolikus
Általános Iskola*

Szentkirályszabadja

Tapolca

Tés

Ugod

Várpalota - Nepomuki Szent János Római Katolikus Általános Iskola

Vaszar

Veszprém – Árpád-házi Szent Margit Plébánia

Veszprém - Szent László Plébánia

Zalaszentiván

*Veszprém - Padányi Biró Márton Római
Katolikus Iskola*

*Veszprém - Padányi Biró Márton Római
Katolikus Iskola*

Türje

Zalabér

BÉRMÁLÁSOK

*Ajka - Szent István Király Római Katolikus
Általános Iskola*

Balatonalmádi

Balatonkenese

Berhida

Cserszegtomaj

Gyulafirátót

Zalaapáti

Zalaegerszeg-Csácsbozsok

Jásd

Keszthely

Keszthely - Család Általános Iskola

Keszthely - Csány-Szendrey Általános Iskola

Keszthely - Csány-Szendrey Általános Iskola

*Keszthely - Ranolder János Római Katolikus
Általános Iskola*

Keszthely - Vajda János Gimnázium

Nagyesztergár

Nemesapáti, Zalaszentiván

Pápa - Szent Anna Plébánia

Pápa - Szent István Vértanú Plébánia

*Pápa - Szent István Vértanú Plébánia
Szent Benedek Plébánia*

Ugod

Úrkút

Várpalota

*Várpalota - Nepomuki Szent János Római
Katolikus Általános Iskola*

Veszprém - Árpád-házi Szent Margit és Magyarok Nagyasszony Plébánia

Jenő

Veszprém - Padányi Biró Márton Római Katolikus Iskola

Veszprém - Padányi Biró Márton Római Katolikus Iskola

Veszprém - Regina Mundi és Szent László Plébánia

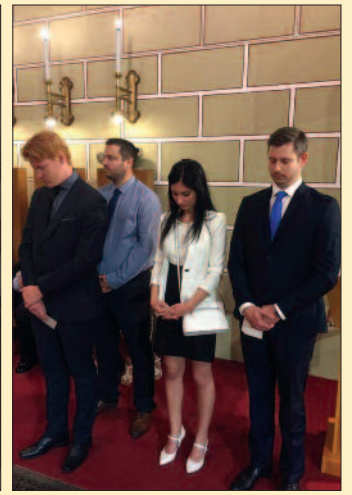
Vaszar

*Veszprém, Szent Mihály Bazilika
elsőáldozás*

*Veszprém, Szent Mihály Bazilika
bérmálás*

Zalaszentgrót - elsőáldozás 2016

Zalaszentgrót - bérmálás 2015

Zalaszentgrót - elsőáldozás 2016

Zalaszentgrót - bérmálás 2017

Hajmáskér - elsőáldozás

Felsőörs - bérmálás

FŐEGYHÁZMEGYEI ZARÁNDOKLAT A Szent László-évben

BÚCSÚSZENTLÁSZLÓ
2017. július 1.

Program

10.00 Szent László
élete és példája előadás
és kiállítás

11.00 Szentmise

Főcelebráns: Márfi Gyula érsek
Közreműködik a Légierő zenekar

Ebédszünet (előzetes regisztrációval szerény ebéd biztosított
info@szalezianum.hu, 88/580-528)

14.00 Szentségimádás zenés áhítattal
majd a zarándokok elbocsátása

Ima a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért

*Mennyei Atyánk,
minden élet forrása!
Küldd el Szentlelkedet,
hogy az önmagát értünk feláldozó
és az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust
felismerjük és egyre jobban szeressük!
Ő Urunk és Mesterünk,
barátunk és táplálékunk,
orvosunk és békességünk.
Adj bátorságot,
hogy az ő erejét és örömét
elvigyük minden emberhez!
Add, hogy a készület ideje
és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése
egész hívő közösségünk,
fővárosunk, népünk,
Európa és a világ
lelki megújulására szolgáljon!
Amen.*